

Kadınlar direnişe devam ediyor! “Haklarımızı yedirmeyeceğiz!”

Kadın düşmanlığı ile kadınların yaşamlarını kısıkaç altına alanlara karşın kadınlar mücadelede ısrarlı. Geçtiğimiz günlerde, AKP'ye yakınlığı ve yolcularının-çalışanlarının canlarını en rahat şekilde tehlikeye atması ile meşhur olan Metro Turizm'de yaşanan cinsel saldırıdan “Güzelliğimiz direnişimizden gelir” diyen direnişçi Avon işçilerine, mülteci kadın-

lara dönük saldırganlığın en utanmaz örneklerinden Jesca Nankabirwa davası için mücadele eden kadınlardan Boşanma Komisyonu'nu protesto eden kadınlara... “Haklarımızı yedirmeyeceğiz!”

Metro Turizm - Sayfa 2

Avon işçileri - Sayfa 5/7

Jesca Nankabirwa davası - Sayfa 7

Boşanma Komisyonu - Sayfa 9

Katliam ve sömürüye “koordinatlarımız”

Yekîtî, tekoşîn, serkeftin! Birlik, mücadele, zafer!

Jet hızıyla kurulan yeni hükümet, gerçekleştirilen MGK toplantısı, Amed'e yeni bir “sefer”, Yenikapı'da “sefer kutlamaları”... T. Kürdistanı'nda yaşadıkları yenilgiden kaynaklı “moral”e olan ihtiyaçlarını karşılayabilmek için bin türlü yöntem izliyorlar. Oysa Rakka'da “kadim dostları” DAİŞ'e yönelik operasyondan tedirginler ve bu yüzden Suriye'ye 700 metre giriş yaparak, Rojava sınırında işgal tehdidinde bulunuyorlar. Cizîr'e benzer bir katliam yaşanmasın

diye geri çekildiğini açıklayan YPS'nin ardından bölgeden çıkış yapanlara adeta Guantanamo esirleri muamelesi yapan TC yaşadığı yenilginin acısını çıkarmaya çalışıyor. “Çöktürme” planları tutmayanlar “Kuru kuruya silah bırakmak değil. Gömecek ve betonlayacak ve bunların koordinatları da verilecek” (R. T. Erdoğan) diyorlar. Katliam ve sömürüye karşı “koordinatlar” bellidir: Yekîtî, tekoşîn, serkeftin! Ya da birlik, mücadele, zafer!

Gözyaşları içinde

Rakka Operasyonu'nu izlemek

Rakka operasyonu koalisyon uçaklarının Ayn El İsa, Rakka'nın 55 kilometre kuzeyinde başlattıkları hava operasyonuna aynı zamanda bölgede bulunan 250 bin ABD askeri de katılıyor. Bu durum kamuoyunda büyük yankı uyandırdı. S/08

Fransa ve Belçika'da emekçiler sokakta!

Fransa ve Belçika'da kitlesel eylem ve grevler Avrupa'daki krizin bir yansıması ve yaklaşan büyük kriz öncesi faturanın işçi-emekçilere çıkarmak isteyen devlet politikalarına karşı halkın isyanıdır. S/10

Yeni saldırılar ve hapisanelere yönelimin doğru okunması üzerine

Hapishanelerle ilgili kurumların zayıflığı ve sorunlara karşı duyarsızlık giderilmelidir. Topyekun direnişin bir parçası olarak da hapishaneler ele alınmalı, ortak ve merkezi bir şekilde ele alınan direnişler organize edilmelidir.

Gündem

Yanıp-yıklamak ya da “çökertilemeyen” direnişin...

S/03

Kültür-Sanat

Göçe yazgı...

S/12

Anı

“Günbatımı gibi kızıl bayrağı taşıdılar göğe...”

S/09

Pusula

Yine bir Mayıs günü...

S/11

ÖZGÜR GELECEK'ten

Gazetemizi hazırladığımız saatler içerisinde Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan ve Başbakan Binali Yıldırım'ın katılımı ile İstanbul'da fetih kutlamaları, "Yeniden diriliş, yeniden yükseliş" başlığı ile yapıldı.

Yine aynı saatlerde 26 Mayıs günü Şirnex'te gözaltına alınan ama gözaltında olduğu devlet tarafından inkar edilen DBP

Şirnex İl Yöneticisi **Hürşit Kültür**'den hala haber yoktu. Gözaltında kayıplarıyla "meşhur" TC devletinin resmi kurumları Kültür'in nerede olduğuna dair bir yanıt vermekten imtina etmeye devam ederken Nisêbin'den YPS'nin çekilmesini fırsat bilen egemenler, tıpkı Cizir'de olduğu üzere buradaki halkı da katliamla tehdit ediyor. Görünen o ki AKP "diriliş" ve "yükseliş"ini ezilenlerin kanı üzerinden kuruyor.

Tüm bu gelişmelere dair çeşitli makale ve haberlere yer verdik gazetemizin bu sayımızda. Ayrıca Metro Turizm'de gerçekleşen cinsel şiddetten Jesca Nankabirwa davasına, Boşanma Komisyonu raporuna, Avon Fabrikası'nda kadın işçilerin direnişine kadar birçok konuda TC'nin kadın ve emek düşmanı politikalarına dair pek çok gelişmeye ilişkin de yazılar yer aldığı bu sayımızla devletin yeni soruşturmasını "hak ettik"!

Metro Turizm'de cinsel saldırının ardından... "Skandal" mı, olağan mı?

kadınlara yönelik yaratılan baskı ortamı ve kadınlara karşı işlenen suçların cezazsız kalması bu yaşadıklarımızı etkiliyor. Caydırıcı bir adım atılmadığı için birileri buradan kendilerine pay çıkartıyor." Metro Turizm'de yaşanan hiçbir yerde şahit olmadığımız bir örnek değil aslında. Daha 1 ay önce Kocaeli'de başka bir taciz olayı medyaya yansımıştı.

Kocaeli'de halk otobüsünde bir kadını taciz eden bir erkek, önce kadınlar tarafından tekme tokat dövüldü, sonra da tutuklandı. Kadınlar dövüldü dövmesine ancak iki

"Sapık" kavramıyla kadına dönük her türlü şiddeti uygulayan erkeği toplumsal erkekliğin dışına itiliyor ve tekillleştiriliyor.

Kadınlara yönelik cinsel saldırı furçasına bir yenisi daha eklendi. Birçok "skandal" imza atan **Metro Turizm**'de bu defa skandal değil, bir kadına yönelik cinsel saldırı yaşandı.

Muğla'dan İstanbul'a yapılan yolculuk sırasında Metro Turizm'de muavin bir erkek tarafından yolcu bir kadına cinsel saldırı gerçekleştirildi. Muavinin uyuyan kadına yönelik cinsel saldırısıyla uyanması ve çığlık atması bir oldu.

Buraya kadar yaşananları anlattık, bundan sonra çok bilindik şekilde devam etti.

Çünkü kadın, yapılan cinsel saldırıyı "kanıtlamak" için, yüzündeki "pislikle" beklemek zorunda kaldı, saldırgan önce yaptığını "Su döküldü" diyerek gizlemeye

çalıştı, ardından "şeytana uydum yaptım" dedi. Tacizcinin "ifadesi" alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Yaşanan saldırı hayatın rutini içinde "skandal" olarak kayda geçecekti ki, kadınların tepkisi üzerine saldırgan muavin gözaltına alınarak tutuklandı. "**Erkeklerin kadınlara yönelik her türlü saldırısının seyrini sadece kadınların ortak sesleri değiştirebilir**" doğrusu yeniden sınanmış, gerçeğe dönüşmüş oldu. Muavin tutuklandı ancak tacizin yaşandığı an ve sonrasında "erkek söylemler" her zamanki gibi kadının travmasını büyütme yaradı. Sosyal medyada "Delil var mı? Kamera kaydı, DNA testi?", "Uykusu ne kadar ağır olmuş da fark etmemiş öyle" vb. sözlerle kadını

hedef alan, erkekliği yeniden üreten söylemler kullanıldı. Unutmamak lazım ki yaşanan ve benzeri birçok örneğin yaşanmasına neden olan "erkek" bakış açısidir.

Olayı yaşayan kadın otobüste olayın yaşandığı sırada kimsenin kendisine inanmadığını, yaşananlardan sonra tepkisiz kalınmasına üzüldüğünü belirtirken, yaşanan tacizle ilgili şu ifadeleri kullandı: "*Toplumda*

taciz de özellikle burjuva medyada "skandal olay", "inanılmaz olay", "sapık" vb şekillerde verildi. Yani olması güç, olağanüstü, "normalde" olması imkânsız vb şekilde verildi. Devletin ve yargısının işbirliğinde yapılan politikalarla kadınlara yönelik taciz, şiddet gibi saldırılar normalleştirilmeye, sıradanlaştırılmaya, kanıksanmaya çalışılırken, erkeklere istedikleri yerde istedikleri şekillerde kadınlara yönelik cinsel ve fiziksel saldırıyı yapmak için güç veriliyor.

Taciz, tecavüz, şiddet "erk"eğin bünyesinde barındırdığı durumun tam da kendisi. İstediklerinde istediği kadına, istediği şekilde "sahip" olabileceği öğretisinin dışavurumu.

"Sapık" kelimesinin TDK'daki karşılığı "cinsellik açısından aykırı eğilimleri olan" şeklinde geçiyor. Bizim algımızda ise sapık sapkın normal olmayan şekli ile vuku buluyor. Bu kavramlarla kadına dönük her türlü şiddeti uygulayan erkeği toplumsal erkekliğin dışına itiyor ve tekillleştiriyoruz. Sorunu bir bütün olarak "erk"eklik sorunu olarak ele almamak mücadele yöntemlerimize de sirayet etmesine neden oluyor.

Oysa ki sapık değil, bildiğin-bildiğimiz "erk"ek. İçimizde, sokaklarda, yanı başımızda...

Yanıp-yıkılmak ya da

“çökertilemeyen” direnişin dinamikleriyle buluşmak

2004 yılında dönemin başbakanı R. T. Erdoğan'a yaranabilmek ve emrini yerine getirebilmek için alelacele Ankara-İstanbul hızlı treninin açılışını yaparak Pamukova'da 41 kişinin katili olan ve bu yönüyle katliamcı devletin deneyimli kadrolarından **Binali Yıldırım**'ın başbakanlığında yeni hükümet kuruldu. Jet hızıyla kurulan, isimlerin açıklanması ile grup toplantısı aynı güne getirilen bu yeni kabine ilk toplantısını ve ardından MGK toplantısını Beştepe'de hal-kin alınterinin sömürülmesi ile inşa edilen bin odalıklı Kaç'ak Saray'da gerçekleştirdi.

Yeni kabine AKP'nin birçok kadrosunun yerini koruduğu, halk düşmanlığıyla deşifre olan kimi bakanların yüzlerinin değiştirildiği bir kabine oldu. Ama bu yeni kabinenin en önemli özelliği ise A. Davutoğlu'nun başbakanlık yaptığı 64. Hükümetin çözüm olamadığı egemen sınıfların ekonomik ve siyasi krizlerine merhem olma şansının çok düşük olduğu ortadadır. Yani temel dert, Davutoğlu'nun Erdoğan'a alternatif olma ihtimali ya da başkanlık rüyası/sevdası değildir. 7 Haziran'dan bu yana sürdürülen savaş konseptinde, hem Suriye'de hem de T. Kürdistanı'nda bataklıktan çıkamamanın yarattığı acıdır, çaresizliktir. 64. Hükümeti “çökertilemeyen” direniş yıkmıştır!

İşçi düşmanlığında “istikrar” hükümeti!

Yıldırım tarafından açıklanan yeni hükümetin programı bu çaresizliğin bir yansıması olmakla birlikte 65. hükümet döneminde halka dönük saldırıların yoğunlaşacağı noktaları da belirlemektedir. Bunlardan ilki şüphesiz sömürünün derinleştirilmesi üzerine politikalara devam mesajı oldu. Konuşmasında “*Ekonomi demek banka demek, ekonomi demek üretmek demek üretmek. Alınterini akıl terine katmak demek. Gençlerimize, kadınlarımıza iş bulmak demek. Türkiye'nin her bölgesine yatırım yapılması için üretimi, istihdamı tüm gücümüzle teşvik edeceğiz, destekleyeceğiz. Adeta yatırımcının önüne turkuaz halı sereceğiz*” sözleriyle Yıldırım, daha önce Rıza Sarraf için “gerekirse önüne yatarım” diyen eski bakanlardan Muammer Güler gibi sermaye ve patronlar için bekçilik yapmaya ve onların sömürü çarkları arasına “yağ dökmeye” devam edeceklerinin mesajını vermiş oldu.

“Kiralık işçi” yani “kölelik” yasa tasarısının Erdoğan'ın onayından geçmesinin ardından bu düzenlemenin esasta genç ve kadın işgücünü hedeflediği bilinen bir gerçekken, Yıldırım bu açıklaması ile genç ve kadın emeğini “turkuaz halı” misali patronların

Demokratik alanları sonuna kadar savunmayı görevlerinin arasına alan devrimciler, demokratik alanlar tek tek yok edildiğinde buna yakılıp yıkılmazlar! Türkiye devrimci hareketi ve Kürt ulusunun 40 yıllık mücadele deneyimi; etle-tırnak gibi içi içe geçen ve devletin “meşru”-“gayrı meşru” şeklinde tasavvur ettiği tüm mücadele yöntemleri ile bugüne gelindiğinin kanıtıdır.

önüne sereceğini gösterdi ve kabinede oluşturduğu ekonomi ekibiyle bu konuda “istikrar”ı hedeflediklerini göstermiş oldu. Halihazırda TÜİK açıklamalarına göre “açık işsiz” oranının % 10.9 yani 3 milyon 224 bin, DİSK-AR açıklamasına göre ise (“geniş işsiz” tanımlaması yapılarak) bu oranın % 19.9 yani 6 milyon 437 bin olduğu coğrafyamızda bu emek gücünün sermayenin iştahını kabarttığı ve bunun “sorunsuz” bir şekilde en ucuza mal edilmesinin rüyalarını süslediği ortadadır. Bu konuda da istikrar sahibiler.

Keza Zonguldak'ta aylardır kaçak çalıştırıldıkları Vali Ali Kaban tarafından da doğrulanmadıkları için açlık grevi yapan madencilere dönük saldırganlıkları yeni kabinenin işçi düşmanlığındaki “istikrar”ını sürdürme kararlılığında olduklarıyla açıklanabilir. Bu kararlılığı; 20'li günlerini geride bırakan ve onlarca fenalaşarak hastaneye kaldırılan işçilere, onlara destek olan emek güçleri ve ailelere abluka ve saldırılarda bulunan polisten madene atanan kayyuma para transfer edeceklerinin sözünü veren ama bu parayı “*Hukuka aykırı biçimde ocağı işgal yoluyla eyleme devam eden işçiler hariç, diğer işçilere çözüm çabamızın ve iyi niyetimizin göstergesi olarak yarın (27 Mayıs) sabahdan itibaren ödeme yapılmaya başlanacaktır*” diyerek koşula bağlayan valisine, madenciler için eylem yapan emek güçlerine demir sopa ve satırlarla saldıran sivil faşistlerine... görmek mümkün!

Demokratik alanlar tek tek yok edilirken...

65. hükümetin “istikrar” göstereceği konulardan birinin de programlarını açıklayan Yıldırım'ın “*Yapacağımız çok basit, dostlarımızın sayısını artıracacağız, düşmanlarımızın sayısını azaltacağız. (...) Şunu herkes bilsin; kimse Türkiye Cumhuriyeti'yle bilek güreşine tutuşamaz. Tek devlet vardır, tek vatan vardır, tek millet vardır. Gerisi fasaryadır*” sözleriyle başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere yönelik terörün tüm vahşiliğiyle sürdürüleceği olduğu görülmektedir. Keza Nisebin'de YPS ve YPS-Jin'in halka

dönük katliamın derinleşmemesi gerekçeyle geri çekildiğini açıklamasının ardından ortaya çıkan Guantanamo görüntüleri, yerlere serilen halkın başında TSK'nın kendisine dair “övgü” dolu konuşmalarının yayınlanması ile bu konuda sürece “moralli” başlamak isteyen yeni hükümetin ilk işi bir MGK toplantısı gerçekleştirmek oldu. Oysa “moralli” Genelkurmay “Çöktürme Planı” kapsamında son 10 ayda 485 devlet elemanının (JÖH, PÖH, korucu, asker, polis...) çatışmalarda yaşamını yitirdiğini açıklamıştı. Kıbrıs işgalinde bile 498 kayıp veren Genelkurmay'ın açıkladığı bu sayının da gerçeğin çok altında olduğu bilinen bir durum.

MGK toplantısından yansıyan cemaate dönük olduğu iddia edilen “legal görünümü illegal oluşum” tanımlamasının bundan sonraki süreçte yürürlüğe gireceğidir. Klik çatışmalarından bildiğimiz en temel şey, bu çatışmalar sırasında ve sonrasında bu çatışmanın esasta halk kitleleri üzerinden yürütüleceğidir. Bundan kaynaklı bu söylemin bundan sonraki süreçte aynı zamanda demokratik tüm kazanımların devletin hedefinde olacağıdır. Dokunulmazlıkların kaldırıldığı, gözaltı ve tutuklama terörü ile adeta bir siyasi kırma gidildiği bir ortamda bir sonraki aşamanın “legal” mücadele alanlarına, kurumlarına dönük saldırılar olacağı bu MGK toplantısıyla tescillenmiştir.

Ancak devrimcilerin mücadeleyi “legal mücadelenin”, düzenin sınırlarına hapsettiği ve faşizmin “meşruyet” anlayışına göre hareket alanlarını sınırladıkları görülmüştür. Demokratik alanları sonuna kadar savunmayı görevlerinin arasına alan devrimciler, demokratik alanlar tek tek yok edildiğinde buna yakılıp yıkılmazlar! Türkiye devrimci hareketi ve Kürt ulusunun 40 yıllık mücadele deneyimi; etle-tırnak gibi içi içe geçen ve devletin “meşru”-“gayrı meşru” şeklinde tasavvur ettiği tüm mücadele yöntemleri ile bugüne gelindiğinin kanıtıdır. Böylesi dönemler devrim ve demokrasi mücadelesinin özneleri üzerinde adeta turnusol kağıdı misali bir etki yaratır. Bu süreçten alınacak akıl ile çıkmayı başaracaklar 3. yılını deviren Gezi İsyanı ile Kürt ulusal mücadelesi dinamiklerini birleştirenler olacaktır!

Köylülerin borcu tarıma verilen desteklerin 6 katına çıktı

Köylünün desteklenmesi tercih değil, tarımsal üretimin kendine has özellikleri ve üretim yapılan kırsal alanların sosyo-ekonomik özelliklerinin getirdiği bir zorunluluktur.

Tarımın gerek uluslararası, gerekse yerli sermaye çevrelerinin ihtiyaçları çerçevesinde şekillendirilmesi, en açık biçimiyle tarımsal destekleme politikalarında gözleniyor. 2000'li yılların başından itibaren tarıma verilen desteklerin toplamı milli gelirin binde 6'sını aşmayacak biçimde tutulmuştur. 2006 yılında iktidar tarafından çıkarılan Tarım Kanunu'nda saptanmış olan gayri safi yurtiçi hasılanın yüzde 1'i olan asgari destekleme harcaması hedefine hiçbir zaman ulaşılmamıştır. Genellikle destekleme fiyatları piyasa fiyatları seviyesinde tutulmuş; bu fiyatlarla rekabet edemeyen küçük ve orta ölçekli köylülerin yerini tarım şirketleri almaya başlamıştır.

Oysa köylünün desteklenmesi tercih değil, tarımsal üretimin kendine has özellikleri ve üretim yapılan kırsal alanların sosyo-ekonomik özelliklerinin getirdiği bir zorunluluktur. Tarımda koruma ve müdahaleyi zorunlu hale getiren en önemli sorun ise; köylülerin girdi satın alırken ve/veya ürünlerini satarken, piyasa koşullarından dolayı çift yönlü sömürüye açık olmalarıdır.

2015 üretim yılında köylülere verilen ve 2016 üretim yılında verilecek olan tarım

destekleri birlikte değerlendirildiğinde şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır:

18.01.2011 tarihli ve 2011/1409 sayılı Bakanlar Kurulu kararı kapsamında çıkarılan köylülerin satın aldıkları 43 farklı makine ve ekipmana yüzde 50 hibe desteğini öngören Makine ve Ekipman Tebliği 2015 yılında yayımlanmamış ve söz konusu destek kaldırılmıştır. Bakanlığın yaptığı araştırmada makine ve ekipman desteğinin tarıma, köylülere, imalat sektörüne çok olumlu katkı sağladığı sonucuna varılmasına karşılık; desteğin kaldırılması makineleşme sürecini olumsuz yönde etkileyecektir. 16 Aralık 2015 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan "Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatiflerince Tarımsal Üretim Dair Düşük Faizli Yatırım ve İşletme Kredisi Kullanılmasına İlişkin Karar" kapsamında, yaygın hayvansal üretim kredilerinin limitleri düşürüldü.

2016 yılında toprak analiz desteği tamamen kaldırıldı

Geçen yıl gübre desteğinin ön şartı olarak uygulanan toprak analizine artık destek verilmeyecek. Halen toprak analizi yapmaya yetkili toplam 302 laboratuvar bulunmakta-

dır. Toprak analizi desteğinin kaldırılması ile bu alana yatırım yapmış olanlarla söz konusu laboratuvarlarda istihdam edilen -başta Ziraat Mühendisleri olmak üzere- çok sayıda kişi mağdur edilmiş olacaktır. Öte yandan toprak analizi desteğinin kaldırılması, kimyasal gübrelerin bilinçli kullanımını olumsuz yönde etkileyecektir.

Alan bazlı desteklerden mazot ve gübre desteği birleştirildi

Bu yıl gübre ve mazot desteği ürün grubu farkı gözetilmeksizin 11 TL/dekar olarak ödenecek. Bu birleştirme sonucunda, bazı ürünleri yetiştiren köylü geçen yıla göre daha düşük destek alacak. Böylelikle kimyasal gübrede yapılan KDV indirimi de anlamsız hale gelecek. Ürün gruplarının ekim alanları dikkate alındığında; hububat, yem bitkileri, baklagiller, yumru bitkiler, sebze ve özellikle de yağlı tohumlu bitkiler ile endüstri bitkileri için yapılan gübre ve mazot desteğinin azaldığı görülmektedir. Örneğin geçen yıl (toprak analizi desteğiyle birlikte) dekar başına 18 lira 65 kuruş destek alan yağlı tohum üreticileri, bu yıl yalnızca 11 lira destek alacaklar. Köylülere yönelik bu saldırılar daha saymakla bitiremeyeceğimiz kadar çok...

Köylülere çağ kaşığı ile verilen tüm hak ve destekler kepçeyle geri toplanmakta. Bu durumun tam tersine dönmesi ve köylülerin buna dur diyebilmesi için, köylülerin her zamankinden daha çok desteklenmesi gerekmektedir.

Başkurt Motor Kablo işçileri açlık grevinde

H. Merkezi: Sakarya OSB'de bulunan Başkurt Motor Kablo işçileri asgari ücret zammının uygulanması, yönetimin mobbing uygulamaları, izinlerde yaşanan onur kırıcı muameleye karşı 29 Mart'ta greve başlamıştı. 105 işçinin çıktığı grev şu an 5'i açlık grevinde olmak üzere 95 işçiyle devam ediyor.

Patronun saldırgan ve grev kırıcı tutumuna karşı işçiler direnişlerine devam ediyor. İşçiler valilikten bakanlığa kadar devletin her kademesine başvurmalarına rağmen herhangi bir sonuç almış değiller. Greve çıkılacağına haberini önceden alan patron grev başlamadan önce 25 işçinin işe girişini bildirerek üretimin aksamamasını sağlamış bulunuyor.

Bunun yanında kaçak çalışma ve fason üretim yaptığı bakanlık müfettişleri tarafından tespit edilmesine rağmen herhangi bir cezai müeyyide uygulanmamış durumda. İşçiler kararlılıkla direnişe devam ediyorlar.

Soma eylemlerine katılan üç işçi işe alınmıyor

H. Merkezi: Soma'da 301 maden işçisi katledildiğinde protesto eylemlerine katıldıkları için, iki yıldır iş bulamayan 3 işçi, bu durumu protesto etmek ve iş bulmak için, "Sadaka değil işimizi istiyoruz" yazılı pankart açarak çadır kurdu. İşçiler, iş bulana kadar eyleme devam edeceklerini bildirdi.

“Güzelliğimiz direnişimizden geliyor,

gücümüz direnişimizdir”

Kartal: Avon Kozmetik'in Gebze'deki deposunda çalışan 8 işçi farklı bahaneler üretilerek sendikalı oldukları için işten çıkarıldı.

Depo Antrepo, Gemi Yapımı ve Deniz Taşımacılığı Sendikası'na (DGD-SEN) üye olan işçileri sendikaları öncülüğünde 23 Mayıs'ta direnişe başladı. İşçiler, gazetemize yaşadıkları süreci ve direnişlerini anlatarak, direnişi sürdürmekte kararlı oldukları dile getirdiler.

Avon Fabrikası önünde direnişte olan **Eylem Görgü**, 10 yıldır Avon Kozmetik'te çalışıyor. Görgü, sendikalı olma kararlarını şu şekilde açıklıyor: “Bizler farklı bir taşeron firmada çalışıyorduk, sözleşme şartları çok daha ağır bir taşeron başka bir firmaya devredildik. ‘Bizler alınıp satılacak mıyız’ dedik. Ardından sendikal faaliyet yürütmeye başladık.”

Patronun sendika düşmanlığına dair “Ben 10 yıllık kalifiye ve tanınan bir elemanım, getirilen sözleşmeyi imzalasaydık istedikleri zaman başka şehirlere gönderilecektik. Dene sürelerine tabi olacaktık. Sırf sendikanın önünü kesmek için beni işten çıkardılar. Toplam 8 işçi işçiden çıkarıldı. Diğer 6 işçi arkadaşın çıkarılma gerekçesi ise ücretlerinin çok fazla(!) olması. Beni ve diğer arkadaşları ise sendikal faaliyetimizden dolayı çıkardılar” ifadelerini kullanan Görgü, tüm kadınları direnişlerine destek olmaya davet ediyor.

Akın Gerçek ise 5 yıldır Avon Kozmetik'te çalışıyor. Ağır bir tempoda, ayakta ça-

lıştıklarını ve bel fitiği, eklem ağrıları gibi birçok hastalıkla baş etmek zorunda olduklarına dair vurgularla çalışma koşullarına dikkat çeken Gerçek, “Bizler asgari ücretle çalıştırılıyor. Koşulları değiştirmek, haklarımızı aramak için sendikaya üye olduk. Bizleri hiçbir gerekçe sunmadan ve hiçbir hakkımızı vermeden işten çıkardılar” şeklindeki sözleriyle süreci özeliyor.

Direnişin yanında hukuksal süreç de devam ediyor. Gerçek'in anlatımıyla, gösterilen direnişle “Avon aslında büyük firma değil, bizim gözümüzde küçücük bir firmadır. Bunu direncimiz ve direnişimizle anlatacağız” mesajı veriliyor. İşçilerin ortak talepleri ise işe iade, sendikal hakların tanınması, hakları olan ücreti almak, insanca çalışma koşullarının sağlanması.

DGD-SEN'e dair kısaca

DGD-SEN 3 yıl önce 2012 Aralık ayında Migros Depo'dan işten atılmaları yaklaşık 12 depoda çalışan işçilerin örgütlenmesi ile kuruluşunu duyurmuştu. DGD-SEN kuruluşunu “Bizler yerine karar alan, hayatımızı yöneten, bizi sömüren iktidara, patronlara ve onların destekçisi bütün kurumlara karşı, kendi sözümüzü kendi gücümüzü, kendi mevzimizi örgütlenme mücadelemizi bir adım ileriye taşıyor, DGD-SEN'i örgütlüyoruz” sözleriyle duyurmuştu.

5 aydır ücretlerini alamadıkları için üretimi durdurdu.

Cenne Linyit Kömür İşletmesi Müdürü, Ermenek'te 2014 yılında Has Şekerler Madencilik'e ait ocakta yaşanan madenci katliamının ardından tutuklanmış daha sonra ise 4 Mayıs'ta gerçekleşen duruşmada adli kontrol şartıyla tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştı.

Ermenek'te işçiler üretimi durdurdu

H. Merkezi: Zonguldak'ta 4 aydır maaşlarını alamayan işçilerin başlattığı açlık grevi 11. gününde sonlanırken bir başka direniş haberi de Karaman'dan geldi.

Karaman'ın Ermenek ilçesinde **Cenne Linyit Kömür İşletmesi'**nde çalışan işçiler

Maden işçileri açlık grevini sonlandırdılar

H. Merkezi: Zonguldak'ta dört aydır ücretlerini alamadıkları için açlık grevine başlayan maden işçilerinin eylemi, 11. gününde sona erdi.

Gelik Beldesi'nde faaliyet gösteren Deka Madencilik A.Ş. ve bu şirkete ait Balçın Madencilik'te çalışan 120 maden işçisi, Ocak ayından itibaren ücret alamadıkları için 4 Nisan'da iş bırakmıştı. Bu tarihten sonra maden şirketine kayyum atanması işçilerin durumunu daha da çaresiz bir hale getirmişti.

Direnişe başlayan işçilerden birçoğu sağlık sorunları nedeniyle eylemi sonlandırmak zorunda kalmıştı. Ancak içerde direnen işçiler son olarak madenin girişine 20 metre kala tavanda göçük yaratarak kendilerini ocağa kapatmıştı. 19 işçinin eylemi sürdürdüğü belirtiliyordu. İşçiler kendilerine yapılan yardım tekliflerini “sadaka” olarak nitelendirdiklerini açıklamışlardı.

İşçilerin eylemin 11'inci gününde İl Emniyet Müdürü Osman Ak tarafından ikna edilerek dışarı çıkarıldığı, ocak önünde sağlık kontrollerinin yapıldığı bildirildi.

Orge Elektrik'te işçiler kazandı

H. Merkezi: Kartal Kaynarca metro inşaatının Yakacak, Pendik ve Tavşantepe duraklarında çalışan 14 işçi, ücretlerinin ödenmemesi üzerine iş durdurma eylemi yaparak kazanım elde etti.

Orge Elektrik 14 işçiyi “işe çıkmadıkları” gerekçesi ile işten çıkararak, tazminat ve ücretlerini, sosyal haklarını gasp etti. İşçiler üyesi olduğu İnşaat-İş'in öncülüğünde 27 Mayıs günü Orge Elektrik'in merkezi olan Kozyatağı Nida Kule önünde “Orge Elektrik'in gasp ettiği ücretlerimizi alana kadar direneceğiz” yazılı pankartla eylem başlattı.

Taşeron firma Orge temsilcileri eylem devam ederken işçilerle görüşme talep etti. Firma tarafından işçilerin çıkarılan hesapları onaylandıktan sonra ücretleri 1 Haziran'a kadar vereceğinin sözünü verdiği belirtildi.

TMMOB: “Telafisi mümkün olmayan sosyal ve mekânsal yıkımlar gerçekleşti”

TMMOB Şehir Plancıları Odası Amed Şubesi, 23 Mayıs'ta Sûr'da yaptıkları gözlem çalışmasını rapor haline getirdi. 2 Aralık 2015 tarihinden bu yana sokağa çıkma yasağının uygulandığı ve 22 Mayıs günü yasağın kaldırıldığı 14 sokağa ilişkin izlenimlerini paylaşan Şehir Plancıları Odası, gözlemlerini paylaştığı raporda, “Sosyal ve mekânsal yıkımların gerçekleştiğine şahitlik etmekten utanç duymaktayız” diye belirtti. Ayrıca bir kroki de hazırlayan Şehir Plancıları Odası, yasağın devam ettiği ve kalktığı mahalleler arasındaki farkı da gösteriyor.

Kaldırılan yasak gerçeği yansıtmıyor

Şehir Plancıları Odası, yasağın kalktığı sokaklara dair, medyada 3 mahallenin tamamının açıldığı gibi yansıtılan haberlerin aksine Sûr'un çok küçük bir bölümünde toplamda 3 mahallenin sınırlarında kalan 14 sokakta yasağın kaldırıldığı, bu sokakların da bazılarının sadece 500 metrelik kısımlarının açıldığını kaydediyor.

“Tank ve top ile yıkamadıklarını tarıyorlar”

Cizîr, Nisêbîn, Silopiya, Gever'de yaşanan vahşetin benzerinin yaşandığı Sûr'da insan ve hayvan cesetlerinden, evlerdeki ve marketlerdeki yiyeceklerin çürümesinden kaynaklı ağır bir kokunun oluştuğu belirtilen raporda, kanalizasyonların tıkanıp; elektrik ve su tesisatlarının tamamen zarar gördüğü; yasağın kaldırıldığı sokaklarda bulunan binaların ağır hasarlı olmadığı fakat çoğunun kapı, pencere ve yapı malzemelerinin ağır hasar aldığı belirtilirken asker, polisin el ele tam yetkiyle, insanların yerinden göç etmesi, geri dönmemesi için, bu tür insanlık dışı uygulamayı sürdürdüğü ifade edildi. Çoğu evin çarpımlarla işaretlenmiş olduğu; evlerin ve bahçelerin duvarlarına ırkçı, milliyetçi ve cinsiyetçi yazılmalar yapıldığı; tank ve top atışıyla yıkılmayan evlerin neredeyse tamamının silahlarla tarandığı ve evlerin tüm eş-

yalarının kullanılamaz hale geldiği ifade edilen rapor gözü dönmüş bir ordunun devrede olduğunu kanıtlıyor.

Yasağın devam ettiği yerlerde karakollar inşa ediliyor

İşlenen suçların ortaya çıkmaması için sokakların yasak kaldırılmadan önce delil bırakılmayacak şekilde temizlendiği görülüyor. Yıkımın olduğu bölgelerde devasa büyüklükte boş alanların oluşturulması toptan bir temizlik olarak yansırken TOKİ'ye bir hazırlık olarak da karşımıza çıkıyor. En baştan organizeli ve DAİŞ vahşetini aratmayan saldırıların benzerinin yaşandığı Sûr'da çok sayıda tescilli sivil mimarlık örneği yapıların tamamen yıkıldı. DAİŞ'in Palmira Antik Kenti'ni ele geçirdikten sonra uyguladığı saldırıların aynısı Sûr'da gerçekleşti.

“Yıkımdan utandık”

Şehir Plancıları Odası hazırladığı raporun sonunda şu ifadelere yer verdi: “23 Mayıs'ta yaptığımız gözlemlerde kaldırılan yasağın ardından gözle görülür hale gelen ve telafisi mümkün olmayan sosyal ve mekânsal yıkımların gerçekleştiğine şahitlik etmekten utanç duymaktayız.”

YPS GK Nisêbîn'deki silahlı güçlerini geri çekti!

H. Merkezi: YPS Genel Koordinasyonu, yaptığı yazılı açıklama ile Nisêbîn'deki silahlı güçlerini geri çektiğini duyurdu.

13 Mart'ta ilan edilen son sokağa çıkma yasağıyla birlikte Kürt halkının meşru talebi olan demokratik özerklik mücadelesi çerçevesinde geliştirilen öz savunma direnişinin 72 gün boyunca sürdürüldüğü kent, ağır bir abluka ve saldırı altında tutuldu. Yaşanan şiddetli çatışmalarda TC güçlerinin ağır kayıplar vermesine rağmen YPS, sivil ölümlerin önüne geçmek için böylesi bir karar aldığını kaydetti.

Açıklamada şunlara değinildi: “Kürdistan'da, Türkiye'de ve uluslararası alanda demokrasiden ve insan haklarından yana olan tüm kesimleri bu konuda üzerine düşen sorumlulukların gereğini yerine getirmeye, sivil, savunmasız, çocuk ve yaşlı insanlarımızın Cizre'deki gibi katledilmemesi için devreye girmelerinin bir insanlık görevi olduğunu hatırlatıyor ve bu konuda duyarlı tüm kesimleri devreye girmeye çağırıyoruz.”

Pertek'te bir HDP'li, iki Partizan okuruna tutuklama!

Dersim: 23 Mayıs günü Pertek ilçe merkezi ve köylerden sabahın erken saatlerinde ev baskınlarıyla 18 kişi gözaltına alındı.

Aralarında HDP Pertek ilçe eş başkanı ve Ardıc köyünden Özgür Gelecek okurlarının da bulunduğu 4 kişi tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Gözaltına alınanlardan **Yasemin Fındık** mahkemenin ardından serbest bırakılırken HDP Pertek ilçe eş başkanı **Yusuf Makal**, Özgür Gelecek okuru **Leyla Elma** ve **Suat Sefer** “örgüt üyeliği”, “anayasal düzeni bozma” suçlamalarıyla tutuklandı. Tutuklanan 3 kişi, Elazığ Hapishanesi'ne sevk edildi.

Jesca'nın ardından...

2015'in eylül aylarında, Sultangazi'de bir tekstil fabrikasında çalışan Ugandalı **Jesca Nankabirwa**'nın ölümünü okuduk haberlerde. Göçmen bir kadın olarak, çalışmak için geldiği Türkiye'de bir erkek tarafından pencereden atılarak katledilmiş; kendisinden haber alamayan arkadaşları tam bir hafta sonra Jesca'yı teşhis edebilmişlerdi. Jesca şahsında, her gün binlerce göçmen kadının maruz kaldığı ayrımcılığın, baskı ve sömürünün, cinsel ve fiziksel şiddetin karşında durmak, faillerden hesap sormak için bu davanın takipçisi olduk.

Dava süreci hepimiz açısından sancılı geçti. Karşımızda "soğukkanlı" bir katil ve davayı takip etmek istememize oldukça "tepkili" bir avukat profili vardı. İyi bir işbölümü yapılmıştı. Davayı takip eden avukatlar ve aktivistler olarak, özellikle aile tarafından her celse dozajı artan ve mahkeme heyetine yazılı başvurularda bulunmamıza rağmen, nedense bir türlü "önlem alınamayan" bir şiddetle karşı karşıya kaldık. Öyle ki bu şiddet gün geldi, davayı takip eden avukatların duruşma çıkışında fiziksel saldırıya uğramasına kadar uzandı. Her duruşma bizler için, şiddet tehdidi altında saatlerce mahsur kalma anlamına gelse de, davayı bırakmayı hiç düşünmedik. Çünkü biliyorduk, **cezazsız kalan her şiddet, yeni bir şiddeti doğuruyordu.**

Sanık avukatlığı yapan **Ahmet Şentürk**'ün, cinayeti şaşılacak ölçüde içselleştirmesi ve davayı uzatmak için her yolu denemesi gerçek bir **erkek dayanışması** örneği idi. Böylesine hiç rastlamamıştık. "**Savunma**" adı altında, davayı takip eden kadınlara yönelttiği küçümseyici ve aşağılayıcı söylemleri, yerini giderek yükselen ayrımcı ve saldırgan bir üsluba bıraktı. Jesca'nın "**siyahlığı**", "**boyu ve kilosunu**" mu kaldı tartışılan; ülkeye gelen göçmen kadınların "**niyetlerinin ne olduğu**" mu... Jesca'nın, sanık **Enver Dursun**'ün evine "para karşılığı cinsel ilişki için" geldiği her celse dile getirildi. Doğru ya, bir kadın hayatını seks işçiliğiyle kazanıyorsa, bedelini canıyla

ödemesi normaldi.

Sanığın her celsede değişen savunmalarına karşın, keşif ve ATK raporundaki bulgular, Jesca'nın ölümünün bir cinayet olduğuna işaret ediyordu. Jesca, öyle iddia edildiği gibi içki ya da uyuşturucu bir madde almamıştı. Toplanan deliller, tartışma sonrası polis çağırma tehdidinden korkarak camdan atıldığını değil; satır ve bıçakla yaralandıktan sonra, yaşanan bir boğuşma sonucunda binadan atıldığını gösteriyordu.

İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde sürdürülen yargılamada 24 Mayıs 2016 günü karar verildi. Mahkeme, sanık **Enver Dursun**'ün Jesca'yı kasten öldürdüğüne kanaat getirerek "**müebbet hapis cezası**"na hükmetti. Kararda kadın katilleri için bir can simidi haline gelen "**haksız tahrik**" indirimi, koşulları oluşmadığından uygulanmazken; mahkeme, suçu kabul etmemesine rağmen sanığın "**suç işlemekten duyduğu pişmanlığı**" (!) göz önünde bulundurup, "**iyi hal**" indirimine gitti ve cezayı 25 yıla indirdi. Mahkemenin ezberden verdiği bu ceza, yargının erkekliliğini bir kez daha ortaya koysa da; sanığın "**kasten öldürme**" suçunu işlediğinin kabul edilmesi ve "**haksız tahrik**" indirimine gidilmemesi, kadınların iki yıla yakın süredir bu dava özelinde; bir bütün, yıllardır sokaklarda ve mahkeme salonlarında yürüttüğü mücadeleden bir sonucudur. Bugün bir göçmen kadın cinayeti daha kapanıp gitmediyse, bir kadın katili daha aramızda dolaşıyor yorsa ısrarla yürüttüğümüz mücadelenin sonucudur. Vazgeçmeyeceğiz, çünkü kazanacağımız bir "**hayat**" var. (Bir YDK'lı)

Adana'da kadın tutsaklara kötü muamele

H. Merkezi: Adana Karataş Kadın Kapalı Hapishane'sinde bulunan 33 siyasi kadın tutsağın "**Cezaevi boşaltılıyor. Açık cezaevi oluyor**" gerekçesiyle 12 Nisan'da Tarsus C Tipi Kapalı Hapishane'ye sürgün edilmesiyle birlikte kadın tutsaklara ve görüşe giden ailelere karşı cezaevi yönetimi tarafından kötü muamele uygulandı.

Kadın tutsaklar görüşe giriş ve çıkışlarda x-ray cihazından geçirilirken, ayakta balarını ve kıyafetlerini de çıkarmaya zorlanıyorlar. Adana TUAD-FED Eş sözcüsü **Nursel Kocabey** konuyla ilgili, "**Kadın tutsaklar yaşadıkları sağlık sorunları nedeni ile hastaneye gitme taleplerine günler sonra cevap veriliyor. Günler sonra kabul edilen talepler nedeni ile hastaneye götürülme esnasında ayakkabısız götürme, kelepçeli muayene gibi işkenceci yaklaşımlar dayatılıyor. Ayrıca kadın tutsaklara 'Siz teröristsiniz siz her şeyi hak ediyorsunuz, hepiniz ölü'n' şeklinde ırkçı ifadelerle saldırı gerçekleştiriliyor**" dedi.

İskitlerde translara saldırı artıyor

H. Merkezi: Geçtiğimiz aylarda polis saldırısı ile başlayan transfobik saldırılara bir yenisi daha eklendi. 25 Mayıs Çarşamba gecesi İskitler'de 15 kişilik bir grup taş, sopa ve bıçaklarla bölgede bulunan trans kadınlara saldırdı. Saldırıda **Pembe Hayat** üyesi trans kadın **Buket** sırtından yaralandı.

Şubat ayından itibaren İskitler'de başlayıp Çok Katlı Otopark, Kolej ve Esat bölgelerine yayılan polis saldırılarının ardından trans kadınlara yönelik fiziksel ve sözlü saldırılar artarken bir yandan da sokaklara "**Zina Haramdır**" yazılı kartlar atılmıştı.

YDK'dan direnişteki Avon işçilerine ziyaret

Yeni Demokrat Kadın 26 Mayıs günü Gebze Organize Sanayi Tembelova alanında bulunan Avon fabrikasında direnişte olan işçileri ziyaret etti.

Sendikal mücadele yürüttükleri için işten atılan kadınlar fabrika önünde, 22 Mayıs günü direnişe başlamıştı. "**Güzelliğimiz gücümüzden geliyor; gücümüz direnişimizden**" yazılı pankartlar ve "**Sendika hakkı engellenemez**", "**Yaz sezonunun vaz-**

geçilmezi direniş", "**Rujunu sil, sesini yükselt**" dövizleriyle direniş devam ediyor. Her biri en az 5 yıldır fabrikada çalışan işçilerden bazıları işlerine gösterdiği özveriden dolayı "ödül" bile almışlar fakat sendikal mücadele yürüttükleri için hiç vakit kaybedilmeden işlerine son verilmiş.

Olumsuz hava koşullarına rağmen direnişlerini sürdüren işçiler "kararlı olduklarını, direnişlerini fabrikanın önünden; meydanlara, alanlara taşıyacaklarını" belirtiyorlar. Yaptığımız ziyarette Avon işçilerinden

Eylem Görgü, "**Şimdi vardiyadaki arkadaşlarımız destek veriyor ancak servisleri artık sadece işçiler bize destek vermesin diye fabrika önünde durdurmuyorlar. İşçileri bilerek indiriyorlar**" diyerek patronların işçilerin birliği ve dayanışmasından nasıl korktuklarını dile getirdi. (İstanbul YDK)

Gözyaşları içinde Rakka Operasyonu'nu izlemek

ABD bölgedeki çıkarları gereği böylesi bir operasyonu desteklemektedir. PYD de çıkarları gereği böylesi bir zeminde ortaklık sürdürmektedir. Ancak çıkarların henüz bir pazarlığa dönüştüğü söylenemediği için PYD'nin tavrına ilişkin bir değerlendirme yanlış olacaktır.

DAİŞ'in Bled-ü Şam yaratma hevesi ile başlattığı katliamların belki de en merkezi yeri olan **Rakka**'nın özgürleştirilmesi hamlesi 24 Mayıs günü resmen başladı. Nexil, 93. Tugay Karargahı ve Êyn İsa olarak üç koldan başlayan operasyona üç kol şeklinde başlayan hamleye, Ehrar El Reqa ve Liwa Tehrîr öncülüğünde, Demokratik Suriye Güçleri (QSD) çatısı altındaki 31 Arap, Türkmen, Süryani, Kürt ve Asuri güç katılıyor. Operasyonun başladığı günden bu yana DAİŞ'e karşı birçok cephe açıldı. Aynı şekilde Irak'ta da Musul'a dönük operasyonun başladığı Felluce Operasyonu ile Rakka'nın aynı döneme denk gelmesi kuşkusuz stratejik ve taktiksel bir ortaklığı işaret etmiştir. ABD'nin hava desteği ile başlayan operasyon, DAİŞ'in bölgesel gücünü zayıflatacak bir hamle olarak görülmektedir. Zira Rakka, DAİŞ'in birçok komuta ve kurmayının merkezi ve aynı zamanda "İslam Devleti" olarak ifade ettiği bölgenin başkenti olarak tanımlanmaktadır.

Roja'ya'nın bütünlüğünün sağlanması için planlanan Cerablus ve Menbic operasyonlarının şimdilik ötelenmesi DAİŞ'e karşı savaş rotasının değiştiğini göstermektedir. DAİŞ'in yenilgiye uğratılması kapsamında sınır kasabası olan Cerablus ve El Rai oldukça önemli bir yerde durmaktadır. PYD'nin Cerablus'u kurtarma planları sürekli olarak TC'nin provokasyonu ile karşılaşırsa bu plan frenlenmiş ve Menbic yakın plana alınmıştı. Ancak ABD'nin Ankara ile görüşmeleri sonucu krizin bir türlü aşılamamış olması nedeniyle DAİŞ'e karşı

sonrasına bekletilen Rakka Operasyonu hem TC'ye tehdit hem de DAİŞ'e karşı güçlü bir darbe olarak öne alındı. Aslında Rakka Operasyonu yeni değildir. Zira Cerablus'un önünde angajman provokasyonu aşılamadığı için Menbic kırsalına yönelen güçler kaçınılmaz bir şekilde kendilerini Rakka Operasyonu içinde bulacaklardı, öyle de oldu. Tısrin Barajı ve bölgenin özgürleştirilmesinin ardından PYD'nin Rakka ile teması oldukça arttı.

Rakka hesapları ve değişen kartlar

Rakka operasyonu koalisyon uçaklarının Ayn El İsa, Rakka'nın 55 kilometre kuzeyinde başladıkları hava operasyonuna aynı zamanda bölgede bulunan 250 bin ABD askeri de katılıyor. Bu durum kamuoyunda büyük yankı uyandırdı. PYD armalı ABD askeri görüntüleri özellikle TC kurmayları tarafından yapılan açıklamalarla eleştirilse de mesele yeni değildir. **Buradaki mesele PYD armalı ABD askeri değil, Rakka'ya yapılan operasyonun karın ağrılarıdır.** Zira ABD'nin Kobanê'de başlattığı hava saldırılarından bu yana varlığı aşikârdır. Savaşta güç dengelerinden yararlanmak, çelişkileri değerlendirmek ilgili hareketi geriletmez. Savaşın yarattığı çelişkilerin yoğunluğunu çözmek gelişim ve diplomasinin önünü açmak devrimcilerin önündeki görevlerden biri değildir. Bu "düşmanımın düşmanı dostumdur" gibi bir düz mantığı değil aksine savaş ve çelişkiler endeksi üzerinde yoğunlaşmış diyalogun açığa çıkmasıdır.

ABD bölgedeki çıkarları gereği böylesi bir operasyonu desteklemektedir. PYD de çıkarları gereği böylesi bir zeminde ortaklık sürdürmektedir. Ancak çıkarların henüz bir pazarlığa dönüştüğü söylenemediği için PYD'nin tavrına ilişkin bir değerlendirme yanlış olacaktır. Zira savaşın içinde siyasal planlar kendini büyük oranda savaş sonrasına bırakır ki esas niteliksel ayrışma ve birleşme kendini o zaman gösterir. Bu açıdan şimdi esas hedef savaştır ve ortaklıklar kaçınılmazdır. Rakka için olan da budur.

Rakka operasyonu kapsamında ise ilk etapta Ayn El İsa'nın güneyinde 10 km kadar ilerlenmesi planlanmaktadır. Bu mıntıka DAİŞ'in Kobanê, Tel Abyad ve Haseke taraflarına saldırılar düzenlediği yerdir. YPJ'li kadın komutan Rojda Felat konuya ilişkin yaptığı açıklamada Rakka Operasyonu ile özgürleştirilen bölgelerin güvenliğinin daha fazla artırılmasının planlandığını ifade etti. Kadın sesinden ifrit olan DAİŞ'e karşı operasyon açıklamasını kadınların yapmış olası ayrı bir önemdedir.

PYD açısından ilk aşamada Rakka'ya girilmesi ön planda değildir. İlk hedef güvenliği artırmak Ayn El İsa etrafındaki operasyon bitince Menbic ve ardından El Bab kırsalına doğru ikinci bir operasyon başlatılacak. Buranın ardından ise Rakka merkezine ilerleme sağlanacak. Rakka'nın özgürleştirilmesi DAİŞ ve bölgesel müttefikleri açısından oldukça büyük bir kriz anlamına gelmektedir. Bundandır ki DAİŞ yeni ikmal kaynakları aramakta ve bu bağlamda yeni katliamlarla kendine yaşam alanı açmaya çalışmaktadır. Bu kapsamda Azez'de yeni katliamlar gerçekleştirmiş yine aynı şekilde Lazkiye kırsalında büyük bir katliam gerçekleştirmiştir.

Cerablus ve Azez açısından ise ABD'nin kayıtsızlık kararı ABD seçimlerinden sonra değişebilir. Bu durum TC açısından bir krizi ifade etse de PYD açısından ise olasılık düzleminde bir kayıp yok. Zaten Rakka'nın özgürleştirilmesi DAİŞ'in Cerablus ve Azez'deki varlığı açısından psikolojik bir krizi, yıpranmayı ifade etmektedir. Kobanê'den Afrin'e açılacak koridor bölgedeki tüm dengeleri sarsacak bir özelliğe sahiptir. Bu her şeyden önce Suriye hayali peşindeki TC'nin fişinin çekilmesi anlamına gelmektedir. Bu can havlinin ortaya çıktığı tablo Türkiye'nin yeni krizlerine işaretidir. Zira T. Kürdistanı'ndaki öz yönetim pratiklerinin etkisi şimdi kendini göstermektedir. İç politikada istikrarsızlığı yaşayan TC böylesi bir dış politika karşısında ne yapacağını kara kara düşüne dursun, siyasetlerini dile getirsin, ağlasın.

Kadınlar haklarını yedirmeyecek!

"Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması Ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" ya da diğer adıyla Boşanma Komisyonu **14 Ocak** günü ülke genelindeki boşanma oranlarındaki "artışı" araştırmak ve buna çözüm üretmek için çalışmalarını başlatmıştı. Komisyon 14 Ocak 2016 tarihinde başlattığı çalışmasını 16 Mayıs'ta hazırladığı raporu açıklaması ve Ceza Kanunu, Medeni Kanun ile 6284 sayılı Şiddet Önlemleri Kanunu'nda istediği değişikliklerle sonuçlandırdı.

Tıpkı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı gibi komisyonun isminde "kadın" kelimesinin esamesi dahi geçmezken, oluşturulan rapor ve kanunlarda yapılması istenen değişiklikler kadınların hemen hemen tüm haklarına yönelik bir saldırı niteliğinde. Komisyonun kendi taslak raporundaki verilerde de yer verildiği üzere, Türkiye AB ve çevre ülkelerde evlenme oranında 45 ülke arasında 6., boşanma oranında ise 43 ülke arasında 26. sıradayken böylesi bir çalışmanın ele alınması ve ardından gelen raporun amacı belli: **Kadınların uzun yıllardır sürdürdükleri mücadele ile elde ettikleri haklarına el koymak.**

Kadına yönelik şiddetin her türlüşünün yaşamın her alanında yer aldığı, kadınların sistematik olarak katledildiği gerçeği ortadayken, Komisyon'un derdi ise bu gerçekleri daha da derinleştirerek, kadına yönelik şiddet ve kadın katliamını yasal çerçevede güvence altına almak olarak karşımıza çıkıyor. Örneğin, kadın ve çocuklara karşı şiddet, komisyon raporunda, aile bütünlüğünü etkileyen unsurlar içerisinde bir alt başlık olarak, 479 sayfalık ana rapor taslağında, sadece 1 sayfa olarak yer bulabildi! Açık ki, erkek devlet uzun yıllardır kadın mücadelesi ile elde edilen ve yasal olarak güvence altına alınan az sayıdaki haklara bile göz dikmektedir.

Bu rapor ve beraberinde yasalarda istenen değişikliklerden öne çıkanlara kısaca bir göz atacak olursak:

Kadına şiddet ve katliam kapısı aralanıyor!

Raporda, "gecikmesinde sakınca bulunan hal" tanımının daraltılarak, 6284 sayılı Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun'a dayanan başvurularda "**en azından mesai saatleri içinde mülki amir ve hâkimin görevli olması, mesai saatleri dışında ve resmi tatil günlerinde kolluk amirinin görevli olması**" önerilmektedir. Şiddete maruz kalan kadınların mesai saatlerinde karakollara başvuramamasının yolunu

Haklarının üstüne yenilerini eklemek üzere mücadele veren kadınlar, buldukları her alanda erkek egemen sisteme karşı savaşımını verirken erkek devlet, kadınların kazanımlarına oynayarak mücadeleyi geriye çekmeyi planlamaktadır.

açan bu öneri ile bugünkü şartlarda dahi "koruma" altında öldürülen kadınların sayısını düşündüğümüzde amaçlanan çok açık ve nettir.

Kadını şiddet gördüğü evine, öldürülme tehdidi yaşadığı "aile"sine geri gönderen, şiddetin ve kadın katliamının oluşma zeminini sağlamaştıran bu öneri ile karakolların kapıları kadınlara kapanmakta, şiddetin ve ölümün kapısı ise ardına kadar açılmakta. Bununla da yetinmeyen komisyon, kadının gördüğü **şiddete dair delil ve tedbir aranmasını** istiyor, üstelik bunu da 15 gün ile sınırlandırıyor. Suçlunun değil, mağdurun kendini ispat etmesini isteyenler bunu bir adım daha ileri taşıyarak gün sınırlaması getiriyorlar. Kadının sadece fiziksel olarak gördüğü şiddeti esasa alan bu öneri, diğer yandan erkek egemen sistemin oluşturduğu toplumsal baskıyı da es geçiyor! Kadınların gördüğü şiddeti açıklamakta dahi zorlandığı ortadayken hastane raporu isteniyor, üstüne de 15 günlük süre tanınıyor.

Kadın dayanışmasından korkuyorlar!

Diğer yandan komisyon raporunda, "aile mahremiyetinin korunması" bahanesiyle, **aile hukukuna ilişkin tüm davalarda duruşmaların gizli yapılması** öneriliyor. Kadını yalnızlaştırmayı amaçlayan bu öneri ile birlikte kadın örgütlerinin davalara müdahil olmasının da önü kapatılmaya çalışılıyor.

Kadın mücadelesinin bir parçası olarak erkek yargıya karşı mücadele yürüten kadın örgütlerinin hem kadın dayanışmasını örme hem de erkek yargıyı teşhir etmek ve davaların cezasızlıkla sonuçlanmasını önlemek amacıyla gerçekleştirdikleri dava takiplerini hedef alan bu öneri, erkek yargıyı güçlendirme amacını taşıyor. "İyi hal", "haksız tahrik" indirimlerinin daha rahat uygula-

maya çalışan erkek devlet, kırılan kolu yen içinde bırakmaya çalışıyor.

Hastalık mı, erk-eklik mi?

Raporda cinsel saldırı, cinsel istismar ve reşit olmayanla cinsel ilişki suçlarında hadım uygulanması öneriliyor. Cinsel şiddet erkek egemen sistem tarafından kadını baskı altına almaya çalıştığı bir araç olarak kullanılırken "hastalık" adı altında meşrulaştırılmaya çalışılıyor.

"Sapkınlık" olarak adlandırılan taciz ve tecavüz vakaları, kadınların yaşamının her alanında bir tehdit olarak kullanılırken ve kadın bedeni üzerinde iktidar kurmanın açık bir aracı olarak ele alınırken bu öneri ile cinsel şiddet ötekileştiriliyor. Asıl hedefi şaşırtan, cinsel şiddeti "sapkınlık" olarak ele aldirtan bu öneri, erkek egemen sistemi korumaktadır.

Kadın mücadelesi geriye çekilmek isteniyor!

Raporda ayrıca çocuk istismarının önünü açan öneri de bulunuyor. Komisyonun önerisine göre çocuk istismarcısı cinsel şiddet uyguladığı çocukla evlenebilecek ve 5 yıl içerisinde herhangi bir "sorun" yaşanmazsa "denetimli serbest" bırakılacak. Çocuk istismarını çocuğun "rızası"na bağlayan rapor, çocuk istismarının yaygınlaşmasına kapı aralamaktadır, çocuk haklarına karşı durduğu yer bellidir.

Raporda kadınların nafaka haklarına el konulması gibi öneriler de mevcutken 479 sayfanın daha ayrıntılı şekilde incelendiği takdirde ortaya çıkacak hak gaspları, çocuk ve kadın haklarının ihlallerine değin maddelerin çoğalacağı açıktır.

Diğer yandan kadın mücadelesinin dünden bugüne kat ettiği yol da açıktır. Kadınlar yıllardır sürdürdükleri mücadele ile kazandıkları haklarından vazgeçmeyeceklerdir. Bu haklarının üstüne yenilerini eklemek üzere mücadele veren kadınlar, buldukları her alanda erkek egemen sisteme karşı savaşımını verirken erkek devlet, kadınların kazanımlarına oynayarak mücadeleyi geriye çekmeyi planlamaktadır. Açık ki kadınlar var olan haklarını korumak ve bu haklarını genişletmek için verdikleri mücadeleden vazgeçmeyeceklerdir.

Fransa ve Belçika'da emekçiler sokakta!

Avrupa'da binler tek yürek oldu

Almanya: Komünist önder **İbrahim Kaypak-kaya** Amed Zindanları'nda ölümsüzleşmesinin 43. yılında Almanya'nın Ludwigshafen şehrinde, 21 Mayıs Cumartesi günü anıldı.

Binlerce kişinin katıldığı etkinlik, ordu ve parti marşı ile başladı. Alkış ve sloganlarla kitlenin coşkuyla eşlik ettiği marşların ardından Kaypak-kaya şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Sinevizyon gösteriminin ardından Gece Tertip Komitesi adına bir konuşma yapıldı. Yazar Temel Demirer ise mücadeleye birlikte sarılma çağrısı yaptı. MLPD Temsilcisi, Türkçe ve Kürtçe olarak kitleyi selamladı. Etkinlikte ATİK tutsaklarına da selam gönderildi.

Anmada, TKP/ML-TİKKO Rojava Komutanlığı ve TKP/ML Merkez Komitesi'nin mesajı okundu. Mesajlar kitle tarafından sloganlarla karşılandı. HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** da güncel siyasal gelişmelere ve dokunulmazlıkların kaldırılmasına değinerek mücadele çağrısında bulundu. **MKP, MLKP, TİKB, TKİP, SDP** yurtdışı örgütlerinin dayanışma mesajlarının okunduğu anmada **YKP/ML** temsilcisi de dayanışma mesajlarını sundu. Die Linke temsilcisi de geceyi selamladı. Partizan Şehit Aileleri'nden, Proletarya Partisi'nin şehit düşen 4. Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ** ve **Ali Demirdağ**'ın anne ve babası, Kobanê'de şehit düşen **Paramaz Kızılbay**'ın annesi **Nuran Ağırnaslı** duygularını dile getiren birer konuşma yaptı.

H. Merkezi: Fransa ve Belçika'da onbinler grev yaparak sokaklara döküldü.

Fransa'da yeni iş yasasına karşı başlayan eylemler giderek yayılıyor. Yeni iş yasasına karşı ilk eylemler 8 Mart'ta başlarken iki buçuk ayı aşkın süredir grevler ve kitlesel eylemler devam ediyor. Hükümetin çalışma yasasını parlamentoya götürmeden reforme etmeye çalışmasına karşı çıkan **Genel Emek Konfederasyonu** (CGT) grevleri örgütlüyor. İşçiler, emekçiler sokakları yangın yerine çevirirken polislin eylemlere saldırısı da şiddetli bir şekilde devam ediyor. Giderek kitleselleşen eylemler karşısında hükümet geri adım atmaya düşünüyor.

Grevlerle birlikte Fransa'nın birçok yerinde hayat durma noktasına geldi. Kitlesel yapılan eylemlere şiddetli bir şekilde saldıran polise karşılık halk da güçlü bir şekilde direnişle cevap veriyor.

Nükleer santral ve petrol rafinerileri işçileri de grevde!

Fransa'da giderek büyüyen çalışma yasası reformu karşıtı grevlere nükleer santral işçileri de katılmaya başladı. Ülkenin elektrik üretiminin yüzde 75'ini sağlayan nükleer santrallerde üretimin 4 bin megawatt düştüğü belirtiliyor.

Fransa'daki 8 petrol rafinerisinin 5'inde grev var. Başlatılan grevlerin petrol rafinerilerine yayılması ve benzin istasyonlarında uzayan kuyruklar

nedeniyle hükümet yakıt rezervlerini kullanıma açmak zorunda kaldı.

Fransa'da son olarak greve katılanlarla birlikte karayolları, demir yolları, petrol rafinerileri ve nükleer santrallerde üretim ya tamamen durdu ya da yavaşlatıldı.

10 Haziran'da başlaya-

cak olan Euro 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası için yüzbinlerce futbolseverin Fransa'ya gelişine günler kalması hükümet üzerindeki baskıyı artırıyor.

Ülkede gazete çalışanları da greve katılırken desteklemeyen gazetelerin matbaalarında iş durduruldu. İşçilerin örgütlü olduğu CGT, ülkenin gazetelelerine greve destek çağrısı yaparken çağrıya olumlu yanıt vermeyen gazetelerin matbaalarında iş duruldu. Gazetelerin çoğu yazılı yayın yerine sadece internetten yayın yapmak zorunda kaldı.

Belçika'da emekçiler greve giderek hayatı durdurdu

Belçika'da ise hükümetin son dönemdeki politikalarına karşı emekçiler greve başladı. Belçika genelinde hükümetin aldığı kemer sıkma politikaları ve alınan diğer emekçi düşmanı kararlar karşısında sendikalar anlaşarak genel greve gitti.

Brüksel'de düzenlenen genel grevde yaklaşık 60 bin kişi yürüdü. Ülkede hayat felç olurken tren, metro, tramvay, otobüs ve bütün ulaşım seferleri durduruldu, bazı uçak seferleri de iptal edildi. Genel greve gidilmesinin sebebi kemer sıkma politikaları ile birlikte haftalık mesai saatlerinin 38 saatten 45 saatte çıkartılmak istenmesi ve emeklilik yaşının yükseltilmesine yönelik düzenlemeler olduğu belirtiliyor.

Genel grevden iki gün sonra Belçika'nın güneyindeki Valon bölgesindeki makinistler de dinlenme sürelerinin gasp edilmesine karşı greve çıktı. Hükümetin isteği doğrultusunda demiryolları yönetiminin kârı artırmak gerekçesiyle makinistlerin dinlenme günlerini azaltmak istemesine işçiler grev kararı olarak tepki gösterdi.

Öte yandan, **Kamu Hizmetleri Sendikası**'nın (CGSP) Valonya Şubesi, haftalık çalışma süresini ve emeklilik yaşını yükseltecek, kamu hizmetlerinde kısıtlamalara gidecek hükümet tasarısını protesto etmek için 31 Mayıs'tan itibaren idari hizmetler, eğitim, güvenlik başta olmak üzere tüm kamu hizmetlerinde grev çağrısı yaptı.

Avrupa'nın merkezinde yer alan iki ülke Fransa ve Belçika'daki kitlesel eylem ve grevler Avrupa'daki krizin bir yansıması olarak karşımıza çıkıyor. Yaklaşan büyük kriz öncesi faturayı işçilere, emekçilere çıkarmak isteyen devletlerin politikalarına karşı halk, sokağa çıkarak isyan ediyor. Önümüzdeki süreçte yine Fransa ve Belçika başta olmak üzere Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde de grevlerin yapılacağını öngörmek zor değil.

Yine bir Mayıs günü...

Ölüm kutsanmaz bizde. Kutsanan özgür yaşamdır. Ancak özgür bir yaşam için ölmek gerekiyorsa tıpkı umutla yaşama koşar gibi, cesaretle karşılarız ölümü. Öncülük kutsanmaz bizde ancak geleceği kısaltmak içinse öncülük, bir sıra neferi gibi atılırz öne. Yaşamın, savaşın, gelişimin diyalektiğinde anlamlandırırız her ölümü ve öncülüğü.

Yine taze bir mayıs günü kaybettik yüreği cesaretle çarpan iki gerillayı. Yine bir mayıs günü karşıladık onların kavgaya türkülerini. Haydar ve Murat yoldaşlarımızı mayısın altında uğurladık özgürlüğe. Son on yıldır dipten akıp-gelen devrimci gençlik geleneğinin öncüleri-neferleri, gerillanın komutanları ve siyasi komiserleri oluyor. Ülkemizin en güzel, en direngen yoldaşları olan gençleri devrime armağan ediyoruz. Çiğdem, Fatma, Derya, Cengiz, Özgüç, Yurdal, Haydar, Murat yoldaşlarımız, gençlik mücadelesinin ortasından, en kavgalı toprağından, en ateşli çatışmaların içinden kopup gerillaya katıldılar.

Toprağa düşen her gerillayla birlikte anlatılması zor derin bir hüznün içinde onlarla ilk karşılaşma anına ve tanışma mekanına döner anılar. Ve geriye dönen adımlarla birlikte "keşke ben olsaydım" isteği güçlenir. Sinan yoldaş bir aydan biraz fazla bir süreliğine de olsa gerilla alanında Beşler'in yanında kısa bir eğitim devresi yaşar. Kısa zamanlı ilk gerilla yaşamı boyunca tüm yoldaşlar ve özellikle Beşler üzerinde etkili bir iz bırakır. Gerillanın yüksek beğenisine sığdırır, duruş ve kararlılığını. Gerillaya katıldığı ilk günden itibaren kendine özgü, esmer duruşu ve yürüyüşüyle geleceğin komutanı olacak güçlü bir izlenim bırakır. Ve ilk günkü gözlemin haklılığıni son nefesini verinceye dek ortaya koyar.

Aramızdan fiziki olarak ayrılıp toprağa düşen her yoldaşın ardından önce derin bir hüznün sonra tarifi zor sessiz bir yolculuk başlar; yoldaşla yaşananlara ve paylaşılanlara doğru. Geçmişe, yoldaşla gerçekleşen tanışma anına doğru gidilir. Sonra başlar "ilk"lere dair sorular. "İlk nerede karşılaştık?" İlk izlenim-ilk gözlem ve en çok da bizde bıraktığı ilk neydi? Gençlik toplantısında karşılaştık ilk. Belirgin olan esmer teni ve üzerindeki soluk koyu renkli tişörtü siyasi komiserin dikkatini çeker. "Yoldaş üstündeki tişört dikkat çekici bir renkte. Zaten esmer bir tenin var, yolculuklarda tenine uygun açık bir renk giysen daha iyi olur." Sinan yoldaşta söylenenleri sessiz bir karşılamamanın dışında bir tepki görülmez. İkinci kez gerillaya katılması talebi gelir, gerilla yönetimi tarafından. Olumlama ve sessiz bir alçakgönüllü sevincin dışında başka bir belirti görülmez. Haydar yoldaşta her şey o kadar sade ve yalındı ki tıpkı üzerinde duran tişört gibi. Belirgin ve görünür olmayan ancak emek ve çalışmaya ait ne varsa görünmeden var olanlar vardı. Devrimin sessiz ve sıra neferinde

alçakgönüllük kadar öncülük ve emek dolu değerler vardı.

Sinan yoldaş devrim ve parti karşısındaki duruşu ve tutumu örnekti. Söz konusu parti ve devrim olunca akan sular durur, konuşan ve karar veren sadece parti olur. Ve öyle oldu. Sinan yoldaşa ne zaman gerilla alanına dönmen, devrimci çalışmalarını gerilla alanında sürdürmen gerekir denilince tek bir itiraz tek bir isteksizlik belirtisi göstermeden, sessizce ancak bir o kadar sevinç ve onurla karşıladı, gerillaya katılım kararını. Eğer söz konusu gerillaysa, söz konusu partiyse her şey durur ve donar. Konuşan, yürüyen ve mücadele eden parti olur. Gerillada ilk kamp pratiğiydi. Heyecan, coşku, ilk olmanın anlaşılır belirsizliği, güçlü yapma isteği iç içe geçmişti. Her şeye karşın olumlu bir pratik diyebileceğimiz, süreç yaşanmıştı. Adım adım, basamak basamak yükselerek zenginleşen pratik ve bunun içinden damla damla aratarak çoğalan devrimci savaş bilinci büyüyordu. Ve her geçen gün Haydar yoldaş gerillanın ve halkın komutan Sinan'ı oluyordu. İnce uzun boyu, Yılmaz Güney'i anımsatan esmer yüzü, gözlerinden eksik olmayan gülüşüyle her geçen gün daha çok toprağa-gerçeğe-yoldaşlara ve halka yakın oluyordu. Yakınlaştıkça gücü artıyor, gerilla yaşamı-duruşu ve yürüyüşü ona daha çok yaklaşıyordu. Her geçen gün yaşamın her anı ve gerillanın her pratiği ve tecrübesiyle bütünleşerek, yürüyen komutan Sinan, gerillanın ve yaşamın aranan-özlenen-beklenen yoldaşı oluyordu.

GERİLLA BİLİNÇ ve YÜREK İŞİDİR

Sinan yoldaş! "Gerilla, bilinçli bir savaşım işidir. Onun en sahici yerinde yürek ve direniş vardır. En önde savaşmak vardır. Ölümü halkın, yaşamın korkusu yapmaya çalışanlara inat ve karşıtlık temelinde onu yaşamdan çıkartmak vardır." Sen ve siz yoldaşlar bunu başarıyorsunuz.

Sinan yoldaş! "Siyasal çalışmalar ön planda gözüksün de bir yıkım ve yok etme aracı olsa da savaş olgusu ve gerçekliğini ve güncelliğini koruyor. Çelişkilerin, sorunların başka biçim ve yolla çözülmesi mümkün olmadığından dolaydır ki savaş bir çözüm aracı olma güncelliğini koruyor. Kan ve acı gerçek bir olgu olarak durmaktadır." Sen ve sizler bunu kavradınız. Bu güçlü kavrayışa uygun bir yürüyüş gerçekleştirdiniz.

Sinan yoldaş! "Beynin beyinle, iradenin iradeyle savaşımı sürüyor. Yasaları ve yürüyüşü kanla dokunarak işlese de bir kuvvet eylemi olarak bir bilim ve sanat olarak öğrenmeye, uygulamaya, geliştirmeye, zenginleştirmeye devam ediliyor. Bu yasa bir tercihin, belirsiz bir istemin değil zorunlulukların var olması ve yaşanmasıdır. Kendini en iyi örgütleyen, irade ve güç olur. Etkili bir söz ve eylem olur." Sen ve siz gerilla yoldaşlar

Kavgada ölümsüzleşenler

Yıldız Çiçek: Dersim doğumlu Çiçek, Kinem ismini alarak Artvin'de gerilla komutanı olur. 1992'de saatler süren bir çatışmanın ardından şehit düşen Çiçek, bugün T. Kürdistanı'nda yürütülen savaşın bir parçası olarak kadınlara uygulanan teşhirin, cinsel saldırının bir örneğine maruz kalarak, bedeni asker tarafından Şavşat'ta teşhir edilmiştir.

Hıdır Doğan: Dersim-Xozat'ta dünyaya gelen Doğan, öğretmen olan abisinin sık sık gözaltına alınarak işkenceli sorgulardan geçirildiği bir dönemde, böylesi bir ortamda yetişti, devrimci düşüncelerle bu dönemde tanıştı. Askerlik çağrısı geldiğinde "Dersim'in dağları dururken, asker ocaklarına gidecek değilim" diyen Doğan, 6 Haziran 1992'de, Dersim-Limek'te 2 bin kişilik asker gücüyle 40 kişilik gerilla birliği arasında yaşana ve iki gün süren çatışmada şehit düştü.

Ahmet Kargın: Dersim-Pulur doğumlu Kargın halk ordusunda savaşçı olarak yerini alır. Bir görev için gittiği Erzincan'da Erdal Aslan isimli bir hain tarafından öldürülür.

Ramazan Kılavuz: Riha-Siverek doğumlu Kılavuz, 1975 yılında tanıştığı Proletarya Partisi saflarında mücadele ederken 1980 AFC'sinde tutsak düşer ve 4 yılı tecritte olmak üzere 11 yıl Diyarbakır zindanlarında tutsak kalır. Kılavuz, bu tutsaklık sürecinin yarattığı tahribatlar nedeniyle 1996'da Avrupa'ya gider ve mücadelesine buradan devam eder. Yaşadıklarının etkisiyle ağır darbeler almış olan Kılavuz, 3 Haziran 2001'de İsviçre'de intihar ederek yaşamına son verir.

bunların öncüsü oldunuz.

Sinan yoldaş! "Sömürü ve zulüm dünyasına karşı savaşımında en ileri, en tutarlı devrimi, sonuna kadar tutarlı bir şekilde götürecektir olan proleter soluklu gerilladır. Ancak tam zafere ulaşmış bir devrim köylülüğü feodalizmin varlığından ve kalıntılarından kurtarır. Kadınları gerçek anlamda özgürlüğe kavuşturur. Kürt ulusunu ve diğer azınlık milliyetleri, ezilen dilleri, inançları, cinsleri, tam özgürlüğe götürür" dedin ve bunun için yiğitçe savaşın.

Sinan yoldaş! "Dağ aydınlanma yeridir. Özgürlük bilinciyle en dolaysız yoldan buluşma yeridir. Umut, moral ve cesaret kaynağıdır. Her türlü köleliğe, zorbalığa, eşitsizliğe karşı mücadelenin yürütüldüğü yerdir. Dağ sadece coğrafik bir yükseklik yeri değildir; duygu ve düşüncelerin en yüksek ve en yüce yaşandığı yerdir" dedin ve bu güçlü bilinçle feda ruhunu kuşanarak, seni en çok seven ve en çok sevdiğin Beşler'in yanına gitmeyi çok istedin.

(Rojava'dan bir Partizan)

Göçe yazgı...

Bütün güzelliği ve dinginliğiyle insanı sarıp sarmalayan yaz sabahı, birden donuk bir fotoğraf karesinde anafora dönüşerek değişmeye başladı. Her değişen kare onu daha büyük bir kabusun içine sokuyordu. Değişip duran kareler, alevler içinde yanan bir evde takılı kaldı. Oradan oraya koşan, bir çıkış arayan, yardım çığlıkları atan çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkek her yaştan insan silüetleri birer gölge gibi görünüp kayboluyordu. Gece, parçalanmış bir kadın bedenini ve duvarın dibine savrulmuş bir bebeğin son çığlığını yanına katıp yüzünü güne duruyordu. Şafak vakti gözlerini açtı. Toz ve ter içindeydi. Ağzındaki kuruluk yutkunmasına bile izin vermedi. Başındaki keskin ağrı, göğsündeki ağırlık ve yükselen ateşi ile patlamanın onu savurmasıyla sırt üstü düştüğü moloz yığınlarının arasında öylece yatıyordu. Henüz molozun kapatamadığı başının üstünde ışıltılı parlayan yıldız görünce, dudaklarında naif bir gülümseme belirdi.

Yüzüne savrulup bir gözünü kapatmış olan uzun siyah saçlarını elleriyle gözlerinden çekmek istedi. Lakin kollarına söz geçiremedi; bütün vücudu büyük bir acıyla sarsıldı. Hakim olamadığı bir inlemenin yarım kalan yontusu mermi ve patlama sesleri arasında kayboldu. Tam, ne oldu neredeyim, diyecekti ki duyduğu bağırış ve küfürlerden, tedirgin ama öfkeli oldukları anlaşılan kalabalık bir grubun ona doğru gelen ayak seslerinden, sorusunun yanıtını hızlıca buldu. Gelenlerin onu görmeleri halinde neler olabileceğini çok iyi biliyordu. Silahı geldi aklına. Yoktu. Düştüğü yerden kalkıp uzaklaşmak istedi. Ama hareket edecek gücü kendinde bulamadı. Bir an sona geldiğini düşünse de, ona yaklaşanlar büyük bir şans eseri onu görmeden yanından geçip gittiler. O an, heyecandan nefesi kesilir gibi oldu. Uzaklaşıp sesleri duyulmaz olana kadar, bütün acısı ve bedenindeki güçsüzlüğe rağmen kalkıp oradan uzaklaşma çabasından vazgeçmedi. Ancak onların gittiğinden emin olduğunda dinginleşebildi. Acılarının hafifleyip ateşler içinde yanan bedeninde ılık bir yelin dolaştığını hissetti. İlk geldikleri günün aksine şafak garip bir huzurla doldu. Dudaklarına acı bir gülümseme ekleyerek ona bir bakış kadar yaklaşmış olan ölümü düşündü. Yokluğunda gece güne nasıl dönecekti, gün geceye nasıl? Neşe mi, sevinç mi, acı mı taşıyacaktı rüzgar hayata? Şehrin sokakları gri yalnızlığını tüketip yeniden çocuk sesleriyle ne zaman buluşacaktı? Benim hikayem, dediği ülkesini, anılarını, stranlarını*, masallarını, çocukluğunu, acı ve sevinçlerini, neşesi, kederi, varlığı ve yokluğuyla canı pahasına da olsa koruyabilecek miydi? Geride bıraktığı halkı, bu sancılı sokaklar, huzurlu bir güne uyanabilecek miydi bir daha? Daha ne kadar özgürlük tutkusuyla kül olup yeniden yaratmaları gerekecekti kendilerini Anka misali?

Köyünün yakılmasıyla küle dönüşen, paramparça edilen bir ruhla yaşamaya hüküm giydirildiği o gün, daha altı yaşındaydı. Canlarını kurtaranlar, kadın, erkek, kim kaldıysa köy meydanında toplanıp önce sıra dayacağından geçirildiler.

Yanıtız bıraktığı sorular zihninden peş peşe akıp gitti. Bütün bu sorular istediği yanıtlara ancak dövüşmekten ve düşmekten korkmayanların cesaretinde kavuşabilirdi.

Gün ağarmış, çatışma ve bomba sesleri şehrin sokaklarında yeniden yankılanır olmuştu. O, bu sesler altında kımıltısız yatarken göğsündeki ağırlık giderek derinleşen bir sancıya dönüşmüş, dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı. Acıdan çığlık atmamak için dişlerini sıkıyor, bir yandan da ağzındaki yangına tezat giderek soğuyan vücudunun titremesini durdurmaya çalışıyordu. İradesinin sınırlarını zorlayarak saçlarını gözünden çekmeye mecal bulamadığı elini, sancının tam üstüne getirip bastırmayı başardı. Göğsünden aşağıya doğru sızıp duran sıvının akışı, yarasına bastırıldığı eli aşırıp bedenindeki varlığı azaltmaya devam ettikçe o daha bir güçsüzleşiyor, zihni yeniden bulanıklaşarak, beyninde dönüp duran karelerin anaforlarıyla cebelleşiyordu.

Bilinci yeniden onu ürkütücü bir ıssızlığın içine attı. Yapayalnızdı. Büyük bir tedirginlikle bakınırken, karşısındaki tepeden ona doğru gelen saçlarından yüzü tam seçilemeyen bir kız çocuğu belirdi. Elbiseleri yırtık ve kirli, saçları yapış yapış, ayakları çıplaktı. Çocuk, tepenin yamacındaki bir patikada durup gelmesi için ona işaret etti. O da çocuğun arkasından gitti. Çocuk yüksek bir tepeye geldi, o da çocuğun yanına gelince durdu. Çocuktan keskin bir duman kokusu yükseliyordu. Birbirlerinin yüzüne dahi bakmadan bir süre öylece karşı yamacı seyrettiler. Sonra çocuğa dönerek adını sordu. Yanıt alamadı. "Burası neresi?" dedi. Bakışları çocuğun parmağıyla gösterdiği vadideki alevler içindeki bir köyde buluşunca göz bebekleri büyüdü. Sert bir şekilde çocuğun kolundan tutup yönünü kendine çevirdi. Yüzündeki saçları ittiğinde, büyük bir şokla sendeleyerek çıktığı tepeden gerisin geri düşüp yuvarlandı.

Yanan köy kendi köyü, çocuksa kendisiydi. Yüyükoyun düştüğü yerden başını hafif kaldırdığında kendini altı yaşındayken yakılarak küle dönüştürülen köylerinde evlerinin önünde buldu. Kocaman bir el acımasızca saçlarından tutup onu ayağa dikti. Adamın önce postallarını sonra nefret dolu yüzünü gördü. Korkuyla ürperdi. Adam anlamadığı bir dilde öfkeyle bir şeyler söylüyordu. Biraz ileride yanan ambarların hemen önünde dağınık saçları, parçalanmış elbiseleri, yarı çıplak perişan bir halde gördüğü annesinin feryat dolu sesiyle, adamın saçlarını bırakıp onu annesine doğru fırlatması bir oldu. O korku ve dehşet içinde annesine sarılıp göz-

yaşlarına boğulurken, ahırlarında diri diri yanan hayvanlardan yayılan koku, insanın iliklerini donduran sesleri, babası ve abisinin kan içindeki cansız bedenleri, attığı çığlıklarla birleşti. Korku zincirini ilk kez kırdığı o an, eğer annesi onu tutmasaydı öfke ve nefretle üstlerine atılacağı cellatların namlularından çıkan mermilerin onu da bulması işten bile değildi.

Köyünün yakılmasıyla küle dönüşen, paramparça edilen bir ruhla yaşamaya hüküm giydirildiği o gün, daha altı yaşındaydı. Canlarını kurtaranlar, kadın, erkek, kim kaldıysa köy meydanında toplanıp önce sıra dayacağından geçirildiler. Daha sonra devletin büyüklüğünden, isterse hepsini bir böcek gibi ezip geçeceklerinden bahsedip itaat etmelerini, pişmanlık getirmelerini istediler. Köyden gideceklerdi. Geri geldiklerinde bir kişiyi bile bulurlarsa neler yapacaklarını ağza alınmamacak küfürlerle zenginleştirerek anlattılar. Onlar gidince, korkudan donan yürekler çözüldü. Gözyaşlarının önündeki set yıkıldı. Ağtlar, feryat figan eşliğinde ölümler akşamın karanlığında ancak toprakla buluşturulabildi.

Gecenin ayazında, aç ve bitap bir şekilde ruhlarının yarısını sürdükleri topraklarda bırakarak yola düşenlerin görüntüsü, iç parçalayıcıydı. İki günlük yolculuğun ardından, ilçedeki akrabalarının yanına sığındıklarında, yolculuk boyunca annesine sorduğu tek sorunun yanıtı, aklında bir soru işareti olarak kalan "Göçüyoruz," oldu. Bunu bir daha asla istemese de, göçe yazgılı bir halkın çocuğu olarak büyüyeceğini, bu yazgıdan pay alacağını bilmiyordu.

Gözlerini yeniden araladığında, yüzünü yakan gözyaşlarını, güçsüz hıçkırıklarını, her okuduğunda yüzünde hüznle karışık ince bir tebessüm bırakan, onu tarihin kıvrımlarında yolculuğa çıkaran Murathan Mungan'ın, dilinden düşürmediği 'Karanfil' şiirinden birkaç dizenin sayıklamaları izledi. Yeni bir göç, artık yeniden gelip dayatmıştı kendini.

Altı yaşında saçlarından tutarak onu ayağa diken ellerin vahşiliğindeki iki elin, onun cansız bedenini düştüğü yerden sürükleyerek çıkardığını hiç görmedi. Narin bedenine inen tekmelerden, dipçik darbeleriyle kırılan kemiklerinden, ölü bedenine sıkılan onlarca kurşundan da hiç haberi olmadı. Üstündeki elbiseleri parçalarcasına çıkarılarak, çıplak bedeni bağlandığı bir aracın arkasında şehrin sokaklarında sürüklenerek teşhir edilirken, bedeninin dokunduğu her taş parçası; bir isyan, tarihe düşülen bir nottu.

*Türkü

(Bir Partizan)

“Günbatımı gibi kızıl bayrağı taşıdılar göğe”

Tüm ölümsüzleşenlerimizin ardından olduğu gibi, her yazan yoldaşın tarif ettiği gibi, ne kadar anlatabileceğimi bilmeden, birçok tereddüt taşıyarak başlıyorum yazmaya. Yazma sırasının bir gün bana da geleceğini biliyordum. Ama gelmemesini temenni edecektim...

Gerçek olan savaştı. Ve kaçınılmaz olan kayıplarımızın, yitirdiklerimizin olduğu ve olacağıydı. Böylesine zamansız, erkenden ayrılıp aramızdan toprağa düşenlerimizin düşleri gerçeğe dönüşüncüye dek bize de gelecekti sıra. Bizden sonrakilere de gelecekti... Bazen böyle, yazma sırasının tereddütlerini yaşayacak, bazen de mevzileri doldurarak bizden önce o mevzide mavzer çatanlara layık olmanın kaygısını taşıyacağız... Ama toprağa düşenlerimizin silahları ellerimizden, sloganları dillerimizden düşmeyecek. Her gidişte kavrulacak yüreğimiz, toplanacak hançerler. Her acı daha tarifsiz, her öfkede haykırışlarımız daha gür olacak. Ama kanamayacak yaramız, akmayacak gözyaşı... İlk haberi yan hücreden verdiler. Böylesi her haber yüreklerimizi burkup, içimize acı düşürüyor ya... Dostlar da bu burukluğu, acıyı sesleriyle taşıdılar kaldığım hücreye. Henüz bilmiyorduk sizin olduğunuzu. Birkaç satır yazıyla: “TİKKO’cular yaşamını yitirdi” diyor du haber. Sonrası; kim, nerede, nasıl? Bir haber daha alabilelim, cevap bulabilelim telaşlıydı. Aklıma hemen daha önce yayınlanan aslı olmayan haberler geldi. Yine benzer bir haber diye düşündüm, düşünmek istedim. Ama bir kere düşmüştü ateş.

Gün devrildi... Gece çekildi... Şafak söktü... Aklımızda siz, yüreklerimizde isimsiz bir sızı. Öğle üzeri gazeteleri taramaya devam ederken iki TİKKO’cu diye verilmişti bu defa haber. Ardında isimleriniz: Haydar Arğal, Murat Tekgöz... Canlandı anılarımız birer birer. İlk tanıştığımız günden, son kucaklaşmamıza... Haydar’ın tebessümleri, yüzünden hiç eksilmeyen gülümseyişi... Murat da esirgemezdi ya gülümseyişini bizden; son göz göze gelişimizden hemen önce öfke tufanına dönmüştü. Sesi öyle bir yankılanmıştı ki mahkeme salonunda, mahkeme heyetinin kovarak salonu terk edişleri uzun süre güldürmüştü bizi...

Murat ile sık sık karşılaşıyorduk üniversitede. Öğrenci sayısının çok fazla olmadığı bir okulda bulduğumuzdan herkes birbiriyile temas kuruyor, ilişki geliştire-

rebiliyordu. Üniversitede bizlerin de azımsanamayacak ölçüde etkimizin olduğu, sorunların çözüm adresi olarak görüldüğümüz, kitlesel denebilecek eylemler gerçekleştirdiğimiz bir süreçti. Bu eylemlere Murat da katılıyor, destek veriyordu. Devrimcilerle uzak olmadığı, yakın ilişkiler geliştirmek istediği bu tarz pratiklerinden yansıyor. Eğer yanlış hatırlamıyorsam üniversitede bulunan diğer yapılarla bizimle tanışmadan önce tanışmış, ilişkilendiği.

Bir gün bir yoldaşla Murat’ın yan yana oturdukları, sohbet ettikleri dikkatimi çekti. Çay alarak yanlarına gittiğimde; çok fazla çay ısmarlayan biri olmadığım için bu durum az da olsa geyik konusu edildi. Murat’la da tanışmamız böyle oldu. Sık sık halı saha maçı yaptığımız bir dönemde gerçekleşmişti tanışıklığımız. Diğer yapılarla yaptığımız futbol müsabakalarının büyük kısmını kazanıp kök söktürüyorduk. Murat’ın da profesyonel futbol oynadığı söylentileri gelip bize ulaşmıştı. Görüşmelerimiz daha sıklaşmıştı ve ilişkilerimizin daha ileri taşındığı bir noktadaydık. Murat’ın da oynayacağı bir futbol organizasyonu daha planladık. Rakip takım da Murat’ın profesyonel olarak futbol oynadığı duyumunu almış ve Murat’ın oynamasına itiraz etmişti.

Ama nafi!

Artık Murat da bir Partizancıydı ve itirazlar kabul görmedi. Tabii maçı yine biz kazandık. Ama Murat pek fazla terletmedi rakibi. Daha sonra sevinçli ve hiç eksik etmediği gülümseyişiyle “oynadığım küfür olmayan ilk maçı” diyerek memnuniyetini paylaşmıştı bizimle.

Sonra bir takım sıkıntılar nedeniyle görüşmelerimiz seyrelti. Bu süre zarfında neler yapıp ettiğim-

den oldukça uzaklaşmıştım ve habersizdim. Zaten bu durum çok uzun sürmedi. Biz tutuklandık ve Murat’ın mahkemelerimize gelişleriyle ayak üstü denebilecek sohbetlerle hal hatır sorup az biraz sohbet ediyorduk. Son mahkememize kadar geldiği her mahkemede benzer diyaloglar kuruyorduk. Son mahkemede ise, hapishanede kalacağımız süre söylendikten sonra öfkeli bir ses çınladı mahkeme salonunda: “... **Sizin için de mücadele ediyorlar...**” demişti.

Göz göze geldik sonra. Öfkesi dinmemiş, yumrukları sıkılı ve dolu doluydu gözleri... Son bakışmamızı birbirimize, görüşürüz dedik karşılıklıca, son sözcüklerdi dökülenler. Son bir hamleyle kaldırıp ellerimizi son kez selamlaşmıştık. Hiçbirinin son olacağını bilmeden, görüşme umudunu büyüterek, yitirmeden olmuştu her şey. Gerillaya katılışından habersizdim. İsmi ve fotoğrafını gazetede görünce tüm “sonlar” yineleni. Sesi çınladı yine...

“Heybelerinde biriktirdiklerini rüzgara saklayarak gittiler. Kızıl nidaları namlulardan haykırarak...”

Mayıs ne de çok yoldaşı aldı aramızdan baharın bağına... Kanlı 1 Mayıs’ların, Deniz’lerin, Haki’lerin, Dörtler’in ve komünist önder İbrahim Kaypakkaya’nın tereddütsüz yürüyüşlerini ardıllarına devrettikleri; yeşile değil kızıla bezenmişliği taşıyor görkeminde. Devrimin kızıl filizlerini kanlarıyla sulayanlarımızın izinde yürüme çağrısıdır artık... Her düşenimiz bir çağrıdır; İbo’dan Mehmet’e, Sefagül’e, Çiğdem’e, Murat’a, Haydar’a kadar... Her çarpışma, her haykırış savaş çağrısıdır. Düşenlerimizin adımladıkları patikayı adımlamak, bıraktıkları mirası omuzlamak, yarattıkları değerlere sahip çıkmak, kavga antlarımız kuşanma bilincimizdir.

(Kırıkkale F Tipi Hapishane’den Tutsak Partizan)

HBDH'den Sinan ve Rıza anısına eylem!

H. Merkezi: Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak Komutanlığı, 26 Mayıs sabahı Dersim'in Ovacık ilçesinde gerçekleştirilen eylemi üstlendi. Eylemin 6 Mayıs'ta Geyiksuyu'nda şehit düşen halk sa-

vaşçıları **Haydar Arğal** ve **Murat Tekgöz** anısına gerçekleştirildiğini açıkladı.

HBDH, eyleme ilişkin "26 Mayıs sabahı militanlarımız tarafından Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Kalık Kuşağı boğazında özel ha-

rekat birlikleri fark edilmiştir. Gizli hareket etmeye çalışan bu birlik denetime alınmış ve yoldaşlarımız tarafından saat 14.00'te vurulmuşlardır. Bu eylemde 4 asker ölmüş, 45 dakika sonra Skorsky'ler eylem yerine gelerek ölümlerini kaldırmıştır. Bu eylem 6 Mayıs'ta şehit düşen Sinan ve Rıza yoldaşlar anısına düzenlenmiştir" açıklamasını yaptı.

Militanlar Kaypakkaya'yı andı

Xarpût: TKP/ML militanları, 22 Mayıs günü Xarpût- Fezipaşa Mahallesi'nde İbrahim Kaypakkaya'yı katledilişinin 43. yılında anmak için yazılama yaptı.

Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre 18 Mayıs haftasında mahalle içerisinde yazılmalar yapılarak "**Mercan'lardan Geyiksuyu'na yoldaşların hesabını soracağız**", "**TİKKO şehitleri ölümsüzdür**" yazılı pankartlar asıldı.

Mersin'de Mayıs şehitleri anıldı

Mersin: Mersin'de 22 Mayıs Pazar günü **HDK, Partizan** ve **DHF**'nin örgütleyicisi olduğu **İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer** ve **Dörtler** anması gerçekleştirildi.

Anma, Mayıs ayı şehitleri nezdinde tüm devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Akdeniz Belediyesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen anma etkinliği, sinevizyon gösterimi ile devam etti. Etkinlik yapılan konuşmaların ardından sloganlarla sona erdi.

Partizan okurlarından Esenyurt'ta yazılama

H. Merkezi: Esenyurt Balıkçolu Mahallesi'nde Partizan okurları, son süreçte yaşanan tutuklamaları ve Dersim Geyiksuyu kırsalında çıkan çatışmada şehit düşen halk savaşçıları **Haydar Arğal** ve **Murat Tekgöz**'ü anmak için yazılama yaptı.

İSİG raporu "Yoğun çalışmak öldürüyor!"

İSİG'in açıkladığı rapora göre son 40 ayda en az 392 işçi **kalp krizi ya da beyin kanaması** geçirerek yaşamını yitirdi.

İstanbul Sancaktepe'de özel bir hastanede Anesteziyoloji ve Reanimasyon Uzmanı olan **Dr. Cenk Yavaş**'ın yaşamını yitirmesi ile gündeme gelen aşırı, yoğun çalışmaktan

kaynaklanan ölümleri mercek altına alan **İşçi Sağlığı ve İşçi Güvenliği (İSİG)** raporu hazırlayarak durumun geldiği boyutu açıkladı.

Çalıştığı özel hastanede tek anestezi uzmanı olması dolayısıyla yoğun çalışma koşullarına dayanamayan **Dr. Cenk Yavaş**, bir aydır grip, halsizlik ve mide ağrısı çekmesine rağmen çalışıyordu. Herhangi bir kalp rahatsızlığı da olmayan Yavaş, son ayda 176 ameliyata girerken, hastaların bakım sorumluluğunu da üstlenerek, haftada 60 saat çalışıp ayda 8 nöbet tuttu. 5 Şubat 2016 Cuma günü ameliyata alınacak üçüncü hastaya anestezi işlemi yaptığı sırada fenalaştı. Mide ağrısı zannederek odasına geçti ama meslektaşlarının önünde aniden yere yığılan Dr. Cenk Yavaş'ın kalbi durdu.

Dikkati çekmesi 20 yılı buldu

Aşırı, yoğun ve fazla çalışmaktan kaynaklanan ölüm ilk kez 1970'li yılların sonlarında Japonya'da tanımlandığı için literatüre Japonca adıyla "**karoshi**" olarak geçti. Karoshi; uzun süre haftada 60-65 ve üzeri çalışan işçilerde yüksek tansiyon, damar sertleşmesi gibi sağlık sorunlarının bir araya gelmesiyle oluşan kalp krizi, kalp yetmezliği ve beyin-damar hastalıkları sonucu ölüm ya da kalıcı çalışmama/kalıcı sakatlık durumu olarak tanımlandı. Karoshi nedeniyle ilk ölüm, 12 Aralık 1969 tarihinde Japonya'nın Osaka şehrinde en büyük gazete şirketlerinden birisinin yüklem bölümünde çalışan 29 yaşındaki bir erkek işçinin felç sonucu ölümüyle raporlandırıldı. Ölümünden önce sağlıklı olmasına rağmen işçi ayda 200-250 saat çalışıp sadece aylık 2 gün izin yapabiliyordu. Ayrıca yetersiz işçi sayısı ile baskıları yetiştirmekten ve hatta dinlenme izni olmadan iki vardiya arka arkaya (yani 24 saat) çalışmak da cabasıydı. Bu ölüme medyanın ilgisinin uyanması 20 yılı buldu. Tüm bu etkilenmelerin en ağır yükünü işçi ve ailesi taşırken patrona etkisi ise sadece yerini

doldurmak için yeni bir işçi aramak olmaktadır. Uzun, aşırı çalışma saatleri sonucunda yaşamını yitiren ya da kalıcı sakatlığa uğrayan işçinin ailesinin tazminat mücadelelerinin karşısına devlet ve patronlar zorlu bir kanıtama süreci çıkarmaktadır. Tazminat için belirli kriterler biçilmekte ve bunlara uyulmadığında işçi aşırı, yoğun bir şekilde çalıştığını kanıtlayamamaktadır.

İşçi cinayetlerinin yüzde 71'i kalp krizi nedeni

Olası Karoshi nedeniyle 392 cinayet gerçekleşirken bu noktada Türkiye'deki aşırı, yoğun ve fazla çalışmaya bağlı ölümlerin işkollarına, nedenlerine bakmak önemli. 2013 yılında en az 48 işçi, 2014 yılında en az 121 işçi, 2015 yılında en az 155 işçi, 2016 yılının ilk dört ayında ise en az 68 işçi kalp krizi ya da beyin kanaması geçirerek yaşamını yitirdi. "**Olası karoshi**" işçi cinayetlerinin yüzde 71'i kalp krizi, yüzde 3'ü ise beyin kanaması nedeni. Ölümünün yüzde 26'sının nedenlerini ise bilinmiyor. Bilinen tek bilgi çalışırken ve ani olarak gerçekleşmesi. Ancak eldeki bilgiler ışığında oransal olarak çoğunluğunun kalp krizi nedeni olduğu düşünüyor.

"Olası Karoshi" nedeniyle 392 işçi cinayetinin işkolları dağılımına bakılırsa da; tarım, orman işkolunda 71; taşımacılık işkolunda 69; ticaret, büro, eğitim, sinema işkolunda 60; inşaat, yol işkolunda 39; savunma, güvenlik işkolunda 24; belediye, genel işler işkolunda 24; konaklama, eğlence işkolunda 18; sağlık, sosyal hizmetler işkolunda 17; metal işkolunda 13 işçi, madencilik işkolunda 12; gıda, şeker işkolunda 10; petrokimya, lastik işkolunda 6; gemi, tersane, deniz, liman işkolunda 5; tekstil, deri işkolunda 4; ağaç, kağıt işkolunda 4; enerji işkolunda 4; basın, gazetecilik işkolunda 3; çimento, toprak, cam işkolunda 2 işçi yaşamını yitirdi.

Yeni saldırılar ve hapishanelere yönelimin doğru okunması üzerine

Ülkemizde sınıf mücadelesinin tüm önemli momentlerinde hapishaneler de özgünlükleri ile yerini almıştır. Devletin temel kurumlarından yani ezilenlere dönük baskı araçlarından biri olan hapishaneler, sınıf mücadelesinin de en çıplak haliyle yaşandığı yerlerden biridir. Ezilenlerin halka karşı uygulamış olduğu politikalar buralarda çıplak bir şekilde görülür. Halka dönük saldırı politikaları, kandırma politikaları vs. ilk bu mekanlarda gerçekleştirilir.

Bir yıla yakındır ivmelenerek devam ettirilen; başta Kürt halkı ve devrimcilere dönük saldırılar anında bu mekanlarda da yankılandı. İşkencelerden hak gasplarına kadar bir dizi haber basında yer almaya başladı. Bunların hepsinin ezen sınıfların örgütlü gücü olan devletin politikası doğrultusunda olduğu açıktır. Yani savaş politikasının direkt uzantısıdır. (...)

Son süreçte bir kez daha hapishaneler devletin de duyarlı kamuoyu ve devrimci, komünistlerin de gündemine girmiş durumda. Her hapishanede irili ufaklı sorunlar ve özellikle de son süreçteki "Genelge" nedeniyle uygulamalar basına yansıyor.

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü, 26.03.2016 sayılı bir emir ile hapishane idarelerini yeni süreçte uygun olarak şekillendirmeye başladı. Hapishanelerden gelen haberler bu yeni süreçte göre şekillendirmenin henüz başladığını ve ağırlaştırılarak devam edeceğini göstermektedir. Örneğin ilgili CTE yazı emri "Firara karşı alınacak önlemler" gibi bir perdenin altına saklanmış. (Belirtmek gerekir ki, firar bir haktır ve meşrudur. Bir özgürlük eylemi saldırılara bahane yapılamaz.) Tutsakların kantinden aldıkları, musluk suları kullanılmadığı için tek temiz su olanakları olan pet suları dahi sınırlandırılmış, kova-leğen gibi hapishanede hijyen için zorunlu olan malzemeler "7 kişiye 1 tane" gibi trajikomik bir hale büründürülmüşken bunlarla yetinilmeyip kitap ve yayınların sınırlandırılmasına yönelik hazırlıklara başlanmıştır. Tutsaklara sözlü olarak bildirildiğine göre yeni bir "yönetmelik" hazırlanmakta ve bu yönetmelikte kişi başı 20 kitap ve 5 dergi sınırlaması getirilmektedir. (...)

CTE Genel Müdürlüğü, devletin hapishane politikasını belirleyen kurumuyken devletin güvenlik bürokrasisinin de bir parçasıdır. Devletin topluma giydirmeye çalıştığı deli gömleğinin bir kolundan da hapishane denen üstyapı kurumunun başındakiler, yani CTE Genel Müdürlüğü bulunmaktadır. Ülkenin bir yanında en üst boyutta bir savaş varken, her gün tank atışları ile kentlerde evler yıkılırken, Cizre'de BM tarafından dahi yüze yakın insanın bir binada canlı canlı yakıldığı rapor edilmişken,

devletin bu savaşta esir aldığı veya daha öncesinde mücadele içinde esir düşen devrimci tutsakların hapishane koşullarına yönelmeyeceğini düşünmek TC'yi tanıtmaktır. Devlet şu ya da bu hapishanede, o hapishanedeki bir yöneticinin "keyfi" uygulaması görüntüsü altında diğerlerinden farklı kimi uygulamalara gidebilir/gidebiliyor. (...) Devletin bir bütün olarak hapishanelerde tıpkı daha öncesinde 1996 Mayıs genelgelerinde veya 19 Aralık öncesinde olduğu gibi yeni bir saldırı sürecine girdiğini, bunu da bir-iki yerde uçaştırıp oraları "lokal" gösterip geneli kurtarma gibi bir politik hamleyi de kapsayacak şekilde hayata geçirmeye başladığını görmeliyiz. Tek tek yaşanan olayları atlamadan bütünde devletin harekete geçtiğini, yaşananların çözümünün de tek tek hapishanelerdeki direniş kadar, bir bütün olarak hareket etmekle sağlanabileceğini görüp, bunun araçlarını yaratmak gerekmektedir. (...)

Tecrit ve tecrit sistemi, "beyaz ölüm" veya zamana yayılmış ölüm olarak tanımlanırken, anlaşılan o ki yeni süreçte devlet, bu "zamana yayma"nın fazla uzun sürmesinden memnun değil ve yaşam hakkına saldırarak süreyi kısaltmak niyetinde. Fakat bunu da AB ve diğer uluslararası dengeler nedeniyle açık bir katliamla, en azından şimdilik, yapamadığı için tecritin ruhuna uydurarak yapmaya yönelmiştir. Örneğin "hücrelerde (onlar 'oda' diyor tabii) çok plastik malzeme var. Yangın çıkar" gibi uydurma güvenlik gerekçeleriyle petleri toplama yoluna gidip temiz içme sularını sınırlıyor. Petlerin verilmeyeceğini, bu keyfi uygulamanın kabul edilemeyeceğini bildiğinden bu uygulama ile direkt insanlara temiz su vermeyi hedeflemiş oluyor. Plastik fazla olmasın diyerek, 7 kişi için 2 tane kova, bir tane leğen veriliyor. Hapishanelerde bulaşıcı hastalıkların yaygınlaşması bu yolla daha da hızlandırılmış durumda. Fakat bunlarla yetinilmeyecektir. Siyasal yaşamın felç edilmesi için tutsakların politik çalışmaları engellenmeye çalışılacaktır. Tutsaklar sözlü olarak söylenen "yönetmelik hazırlığı" ve 20 kitap, 5 dergi sınırlaması bunun göstergesidir. Tutsaklar üretmez hale getirilip günlük yaşam faaliyetleri içinde ve su için dahi mücadele etmek zorunda kaldıkları bir "Yeni Türkiye'de", "Başkan'ın Hapishaneleri"nde yaşamaya zorlanıyorlar.

Yaşananların asıl amacının halkla, devrimci tutsakların bağının koparılması olduğunu, işçiye, emekçiye, Kürt halkına dayatılan yokluk ve geleceksizlik saldırısına yanıt olacak devrimcilerle halkın bağını var olduğu bir damar olan hapishanelerin, bu saldırılarla teslim alınmaya, en azından sindirilip etkisiz hale getirilmeye çalışıldığı gö-

rülerek daha çok bir araya gelmek, bir aradalığın örgütlülüklerini oluşturmak, ortak bir karşı koyuşu örgütlemek kaçınılmaz bir görevdir. Hapishanelerle ilgili kurumların zayıflığı ve sorunlara karşı duyarsızlık giderilmelidir. Topyekun direnişin bir parçası olarak da hapishaneler ele alınmalı, ortak ve merkezi bir şekilde ele alınan direnişler organize edilmelidir. (Sincan F Tipi Hapishane'den tutsak Partizanlar)

Özgür Gündem'le dayanışmaya, 3 yeni soruşturma

H. Merkezi: Özgür Gündem Gazetesi'nin "Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği" kampanyasına katılan HDP İstanbul eski Milletvekili **Sebahat Tuncel**, RSF Türkiye Temsilcisi gazeteci **Erol Önderoğlu** ve 78'liler Girişimi Sözcüsü **Celalettin Can'a** soruşturma açıldı. Bunlarla birlikte soruşturma sayısı 15'e yükseldi. Daha önce "Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği" kampanyasına destek verdikleri için haklarında soruşturma açılan gazeteciler şöyle: **Ertuğrul Mavioglu, Faruk Eren, Ayşe Düzkan, Mustafa Sönmez, Melda Onur, Fehim Işık, Celal Başlangıç, Eşber Yağmurdereli, Ragıp Duran, Nurcan Baysal, Ömer Ağın, Ahmet Abakay.**

Gazi Mahallesi'nde "huzur"u devrimciler sağlıyor!

Gazi Mahallesi'nde polis tarafından 25 Mayıs Çarşamba günü yapılan operasyonda mahallede bulunan birçok esnafın dükkanı basılmış, yazılamalar silinmiş ve afişlerin üzeri karalanmıştı. "Huzur Operasyonu" adı altında yapılan operasyonda polisin özellikle Partizan imzalı İbrahim Kaypakkaya afişlerini hedef aldığı görülmüştü.

Mahallede bulunan Partizan okulları bu saldırılara karşı yeniden yazılma yaptılar. Partizan okulları saldırılara ilişkin "Bir kez daha görmüş olduk ki devletin Kaypakkaya korkusu her geçen gün artmaya devam ediyor. Bizler Partizan okulları olarak polisin bu korkutma ve yıldırma politikalarına karşı yeniden yazılma ve afiş yaparak Gazi gibi emekçi mahallelerde sözün kimlere ait olduğunu bir kez daha göstermiş olduk. Bu politikalar bizleri asla yıldıramayacak" ifadelelerini kullandılar. (Gazi Mahallesi ÖG okulları)

Etkileri ve artçılarıyla **GEZİ İSYANI**

Gezi İsyanı, aradan üç yıl geçmesine karşın hala etkileri ve artçı dalgalarıyla tartışılmaya, egemenlerin olduğu kadar toplumsal muhalefetin de gündemindeki değerini korumaya devam ediyor.

Gezi İsyanı'nın ilk tohumları Taksim Gezi Parkı'na Topçu Kışlası ve AVM yapılma kararının kamuoyuna açıklanmasıyla atıldı. Kararın kamuoyuna açıklanmasıyla beraber ilk tepki **27 Mayıs 2013** tarihinde **Taksim Dayanışması** üyelerinin Gezi Parkı içerisinde çadır kurmalarıyla verildi. Ardından geçen birkaç gün içerisinde polis saldırısı ile 31 Mayıs tarihinde isyan ülke geneline yayıldı. Günlerce süren isyan, bu topraklarda gerçekleşmiş en büyük isyanlardan biri olarak tarihe geçti.

birlikte yansımaları buldu.

15 günlük alan işgali, ülke genelinde sokakların zaptı ile fiziki olarak süren direniş, 15-16 Haziran tarihlerinde polisin tüm gücüyle saldırmasının ardından fiziki olarak sona ermiş ancak artçılarıyla egemenlerin korkulu rüyası haline gelen "Gezi ruhu" ülkemiz semalarında devrimcilere önemli mesaj ve görev-sorumluluklar yükleyerek varlığını sürdürmüştür.

Gezi İsyanı Taksim Meydanı'nın boşaltılması ve ülke genelindeki eylemlerin son bulmasıyla bitmiş gibi sayılsa da açığa çıkan enerji, halen daha kendisini farklı şekillerde göstermektedir. Bunların en önemilerinin başında hemen Gezi İsyanı sonrası açığa çı-

likte ayağına vurulan bu darbelerle sendeledi ve ardından seçimler ve özellikle 7 Haziran 2015 seçimleri sürecindeki kampanyalarla bu darbe derinleşti. Gezi'de ise bir parça yaşanan kırılma hem devrimci hareketlerle Ulusal Hareketin yakınlaşmasını sağladı hem de T. Kürdistanı ile Türkiye'nin geri kalan coğrafyalarında yaşayanlar arasında direniş ve demokrasiden doğan bir bağ oluşturdu. Oluşan bu bağın en önemli somutlaşmış hali ise Kobanê süreci oldu.

Gezi düşmanlığı ve Gezi'nin "mirası"

Devlet ve AKP Gezi İsyanı ile uğradığı hezimetini bunca zaman geçmesine rağmen unutturmamaktadır. İsyan sırasında ne yapacağını

şaşırarak devlet yetkililerinin öfkeleri günümüze kadar ulaştı. Gezi'de evladını kaybetmiş anneleri mitinglerde yuhalatanlar günümüzde de bu düşmanlıklarını her seferinde ifade etmekten geri durmuyor ve "mağduriyetlerini" kendi ağızlarıyla dile getiriyorlar. Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın her defasında "Geziciler" retoriği, son olarak yeni Başbakan Binali Yıldırım'ın 65. Hükümetin programını açıklaması sırasında da devam etmiş, yolsuzluklarla, halkın yaşam alanlarını yok ederek yaptıkları/yapmaya devam ettikleri projeler önün-

Peki asıl olarak isyanın altında yatan nedenler nelerdi? İsyan sadece Gezi Parkı'na kurulmak istenen Topçu Kışlası'na karşı gelişen bir isyan ya da "üç-beş ağaç" meselesi değildi elbette! İsyanın ardında yatan etmen, AKP hükümeti döneminde halka karşı girişilen saldırıların dozunun artması, bununla beraber de halkın AKP'ye karşı tepkisinin birikmesidir. Halktaki tepkinin yığılarak birikmesi, zamanla bu tepkinin kendisini ifade edebileceği bir alan arayışına sürüklendi. Dünya halkları özellikle emperyalist-kapitalist sisteminin 2008 ekonomik krizi ve ardından da siyasi krizin etkilerine karşı isyana kalkmış, Avrupa, Latin Amerika ve Asya ülkeleri grevlerle ve hayatı durdurma eylemleri ile şehirleri ateşe vermişken isyan bu kez Ortadoğu ve Kuzey Afrika topraklarına sıçradı. Tunus'la başlayan ve ardından domino misali diğer ülkeleri de sarıp sarmalamaya başlayan bu isyan, Suriye'nin ardında Türkiye'de de Gezi İsyanı ile

kan AKP-Cemaat dalaşının bir ürünü olan 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonlarıdır. Gerçekleşen operasyonla AKP'nin tüm yolsuzlukları, hırsızlıkları ortaya çıkmış, sosyal medyaya yayılan tape ve görsellerle AKP'nin yolsuzlukları gözler önüne serilmişti. Buna tepki olarak da ülkenin dört bir yanında halk sokağa dökülerek tepkisini göstermişti.

Gezi'nin artçılarından bir diğeri ise Soma Katliamı ile açığa çıktı. Soma'da bulunan maden yatağında ihmaller sonucu gerçekleşen çökme sonucu 301 maden işçisinin hayatını kaybetmesi ülkenin dört bir tarafında gerçekleşen eylemlerle protesto edildi.

İsyan ile açığa çıkan belki de en önemli enerji, devletin en önemli dayanak noktalarından biri olan şovenizmin halk kitleleri nezdinde kırılma yaşaması oldu.

TC, üzerinden yükseldiği şovenizm zehrinin ayakta kalmasını sağlayan önemli etkenlerden biri olduğunu bildiğinden, Gezi ile bir-

likte en büyük engelin "Gezi kalkışması" olduğunu ifade etmekten kaçınmamıştır!

Gezi'nin ülkedeki devrimci dinamiklerin buluşmasında, aynı nehre akmasındaki birleştirici rolü, onların düşmanlıklarının temel nedenidir. Artık onlar da iyi biliyor ki yapacakları haksızlıklara, halka dönük saldırılara karşı yeni bir Gezi'nin oluşabilme ihtimali her zaman tazeliğini koruyor.

Kim ne derse desin, kim Gezi İsyanı'nın miadını doldurduğunu iddia ederse etsin; Gezi İsyanı'nda açığa çıkan direnişin rüzgarı bugün T. Kürdistanı'ndan esiyor. Bu rüzgara kapılıp, direnişin nehrinde yıkanmak, egemenlerin "diz çöktürme" planları karşısında "ser verip sır vermeyenlerin" direniş geleneğini "ne baş eğen ne baş verenlerin" direnişi ile birleştirmek devrimcilere, komünistlere Gezi'den Rojava'ya, Nisebîn'e, Cizîr'e, Dersim'e şehit düşenlerimizden devralınan bir sorumluluktur!